

Wzrost
L. 1911/12

PRANNA

— ILUSTROWANY DZIENNIK INFORMACYJNY WSCHODNICH KRESÓW —

Nr. 7622

Lwów 50 0 a 5 grudnia 1925

Rok XVI.

Zwyżka dolara przełamana Straszna tragedia mieszkaniowa przy ul. Sapiehy. Znalezienie dynamitu i maszyny piekielnej w pobliżu Zielonej roгатki

NAJLEPSZY PIES POLICYJNY.

Pierwszą nagrodę na wystawie psów policyjnych w Berlinie zdobył pies hodowcy Fryderyka Blauensteina. Na rycinie widzimy nagrodzonego psa podczas codziennych ćwiczeń prowadzonych osobiście przez hodowcę.

Znowu specjalne sądy na lichwiarzy.

Oby tylko nie pozo ta y na papierze.

Warszawa, 3. grudnia. (Tel. G. P.) Min. spraw wewn. rozesało z dniem 3. bm. do wszystkich województw okólnik, domagający się energicznego tępienia spekulacji. Przeciwno lichwie

żywnościowej będzie stosowane uproszczone postępowanie sądowe, tj. mają być powołane specjalne sądy do spraw lichwy

Młynarzy wezwano do obniżenia cen mąki pod grozą surowych kar.

(Telefonem od naszego korespondenta.)

Warszawa, 3. grudnia. (Z.) Minist. spraw wewn. wydało komisariatowi rządu polecenie, aby wezwał natychmiast młynarzy do obniżenia wyrobionych cen mąki pod grozą odpowiedzialności sądowej. To samo polecenie otrzymały też województwa.

Okólnik zawiera nakaz najenergiczniejszego tępienia spekulacji środków spożywczych. Bochenek chleba kosztował dziś w Warszawie 46 gr. Miejski wydział zaopatrywania nie podniósł wcale ceny chleba.

Rząd Brianda ocalony dzięki wstrzymaniu się części prawicy od głosowania.

(Telefonem od naszego korespondenta.)

Warszawa, 3. grudnia. (Z.) Z Prasy donoszą: Nocne posiedzenie Izby trwało dziś aż do wczesnych godzin porannych. O godz. 4.30 rano Izba uchwaliła zamknięcie ogólnej debaty.

Socjaliści i komuniści głosowali przeciw rządowi, prawica wstrzymała się w części od głosowania i tylko dzięki temu rząd nie został obalony.

Sowieckie załoty do Ligi Narodów i odpowiedź Chamberlaina.

Londyn, 3. grudnia. (Tel. G. P.) Prasa angielska dowiaduje się, że w związku ze sprawą rozbrojenia wyłoniła się sprawa wstąpienia Rosji do Ligi Narodów. Cziczeryn miał zażądać dania mu możliwości wyjaśnienia tej sprawy w rozmowach z Foreign Office.

Chamberlain polecił odpowiedzieć mu, że Rosja stworzyła sama przeszkodę, która uniemożliwia jej wejście do Ligi Narodów. Jednakże o ileby Rosja starała się usilnie pójść za przykładem Niemiec, to Chamberlain zgodziłby się wówczas z Cziczerynem.

Znaczne podrożenie produktów naftowych.

(Telefonem od naszego korespondenta.)

Warszawa, 3. grudnia. (Z.) Kartel rafinerów naftowych podwyższył od dzisiaj ceny wszystkich produktów naftowych o 15%. Nafta w całej Polsce kosztuje loco splat 52 zł., benzyna

samochodowa 113 zł. za 100 kg. Pod pretekstem zwyżki dolara rafinerzy naftowi natychmiast dokonali 15% podwyżki cen.

SANATORJUM chorób
piersiowych
im. Dr. DŁUSKICH — Zakopane
Zostanie otwarte w ciągu grudnia b. r.
Zgłoszenia do Zarządu. 7898

Uspokojenie.

Po nagłej niżce - nagła wyżka. — Co się zmieniło? — Głos cyfr i faktów.

Lwów 4. grudnia.

Z niemal równą gwałtownością, jaka towarzyszyła grze na dolara, dokonał się nagły zwrot — od dolara. Jak tam, tak i tu godziła każda przynosiła skok w kursie. Od wyżki dolara, zdawałoby się — nie do pohamowania, przechodzi giełda w niżkę, której granicy również nie można określić. Różnica w kursie maksymalnym i osiągniętym ostatnio, a

Po nagłej wyżce — również nagła niżka.

Aby uprzytomnić sobie całą paradoksalność zjawiska, a zarazem bezmyślność „owczego“ pędu społeczeństwa, należy uwzględnić, że w międzyczasie nie zaszło nic takiego, co usprawiedliwiłoby radykalny zwrot. Żadna pożyczka zagraniczna nie wpłynęła do Banku Polskiego dla umocnienia mu silniejszej interwencji. Żadna pożyczka nie została sfinalizowana, a rokowania znajdują się dalej w ten samem, pomyślnem stadium, co przed paru dniami. Raz jeszcze przemówił prezes B. P. Karpiński, nie dodając żadnej rewelacji do poprzednio składanych oświadczeń. —

więc w ciągu kilkudziesięciu godzin jest istotnie obrzymbia. I można by współczuć z tymi, którzy swe pobory i oszczędności lokowali panicznie w „twardel“ walucie, aby nazajutrz zbywać się jej z równą skwapliwością i z dotkliwą stratą; jednak lekkomyślności, działającej pomimo ostrzeżeń i wezwań, nie należy się współczucie.

Wreszcie na posiedzeniu komisji skarbowej przemówił Min. Zdziechowski.

Oświadczenie jego zawiera następujące, zasadnicze punkty: niżka złotego jest jedynie następstwem szalu spekulacyjnego; Rząd użyje wszelkich środków celem opanowania sytuacji; deficyt budżetowy — przy projektowanych oszczędnościach — jest wykluczony; rok 1926 przyniesie budżet o pół miliarda zmniejszony; niema mowy o zwiększaniu obiegu bilonu; bilans handlowy kształtuje się coraz pomyślniej; Minister jest pewny zwycięstwa.

Nieszczęsna psychoza masowa.

Punkty powyższe są tylko zbraniem i potwierdzeniem tych oficjalnych wypowiedzeń, które złożone zostały przy różnych sposobnościach w ostatnim czasie. Raz jeszcze więc musimy stwierdzić: jak nie było obiektywnych podstaw do wielkiej niżki złotego, tak brak jest realnych przyczyn do nagłej wyżki. W całej pełni działa tu nieuchwytna, nieobliczalna, ale jak okazuje

się — również w ekonomii wszech władna psychologia masowa.

Pod tymi prądami, wstrząsającymi ogół, działa potężniejsza, bo trwały kompleks momentów rzeczowych. Dla każdego, kto z pewnej perspektywy spogląda na wypadki, jest kwestia niewątpliwą, który z obu czynników decyduje o ostatecznym ukształtowaniu się sytuacji.

Popyt za złotym przerasta podaż.

Istotną przyczyną zachwiania się złotego (w lipcu b. r.) i do dnia dzisiejszego jedyną realną był nasz ujemny bilans handlowy w okresie poprzednim. Deficyt (saldo bierne) za pierwsze półrocza r. b. wyrażał się kwotą 421 mil. zł., do czego w samym lipcu przy było dalszych 93.5 mil. Złożyło się na to zmniejszenie wywozu (wojna celna z Niemcami) i zwiększenie przywozu (809 mil. w 7 miesiącach pierwszych 1924 r., wobec 1216 mil. w tym samym okresie b. r.). Stosunki te ulegają

jednak gruntownej zmianie. Ilustruje je tabela:

	Przywóz:	Wywóz:
lipiec	180 mil.	87 mil.
sierpień	116 mil.	103 mil.
wrzesień	73 mil.	109 mil.
październik	80 mil.	131 mil.

Dzięki powyższemu stanowi zrozumieliśmy staję się zjawisko, że w rynekach pieniężnych zagranicznych ostatnie załamanie się złotego przedstawia się jak zagadka. Faktycznie bowiem popyt za złotym przerasta podaż. Spekulacja liczyć może tylko na efekt chwili-

lowy, likwidowany bez sztucznej interwencji giełdowej.

Dalsze losy naszego bilansu handlowego idą po linii dalszej poprawy. Wskazuje na to utrzymanie się cen krajowych nadal poniżej poziomu światowego. Z momentów natury ogólniejszej uwzględnić wypada zbliżenie nasze do Anglii, czego następstwem

winno być zakończenie wojny celnej z Niemcami. W tym kierunku idą bowiem zabiegi angielskie.

To są fakty i na nich oparte przewidywania. Fakty te decydują o ostatecznym wyniku naszego kryzysu, nie przesądzając jeszcze wahań w nastrojach, zachodzących w międzyczasie. Dlatego nie zdziwimy się, gdy jutro dolar spadnie do 8, lub przekroczy 9. I jedno i drugie leży w mocy dyktatorów, grających dziś na nerwach i kieszeniach ludzkich. Złoty jednak pozostanie ten sam i tylko jego wewnętrzna siła przemówi na końcu. I. R.

Najstosowniejsze i najmiłsze podarki na **GWIAZDKE** i **Św. MIKOŁAJA** nabyć można jedynie w bogato zaopatrzonym składzie **Perfum, kosmetyków i przyborów toaletowych** **Bogdan BOHOSIEWICZ** Lwów, Hetmańska 6

Primo de Rivera ponownie premierem.

(Radio „Gaz. Por.“)

Berlin, 3. grudnia. S. D. Z Madrytu donoszą, że król powierzył misję utworzenia nowego gabinetu gen. Primo de Rivera, pozostawiając mu zupełną swobodę w obsadzaniu pojedynczych tek.

Madryt, 3. grudnia. (Tel. G. P.) Dziś nowomianowany premier Primo de Rivera oraz członkowie gabinetu

złożyli przed królem przysięgę wierności.

Primo de Rivera oświadczył, iż nowy gabinet strzec będzie nienaruszalności konstytucji i dodał, że podsekretarjaty stanu zostaną zniesione, a cenzura telegraficzna i prasowa będzie utrzymana w mocy.

SENACKIE REFERATY BUDŻETOWE.

Warszawa 3. grudnia. (Tel. G. P.) Senacka komisja skarbowo-budżetowa dokonała rozdziału referatów. Referat budżetu: Prezydent, Sejm i Senat otrzymał sen. Kasperowicz, bezpartyjny. Referat M. s. z. sen. Buzek (Piaś), skarbu Adelman (ChD), spraw wewn. Zdanowski (Zw. Lud. Narod.), pracy Krzyżanowski (Klub Pracy), kolei Siedlecki (PPS.), sprawiedliwości sen. Nowodworiski (ChD), robót publ. Kędzior (Piaś), spraw wojsk. sen. Januszewski (Wyzwolenie), rolnictwa Puławski (Zw. Lud. Narod.), reform rolnych Zubowicz (Wyzwolenie), W. R. i O. P. ks. Bolt. Pozostałe referaty zostaną przydzielone na jednym z najbliższych posiedzeń.

Przyjęto raport szefa korpusu kontrolerów, gen. Goreckiego.

KOMITET EKONOMICZNY RADY MIN.

Warszawa, 3. grudnia. (Tel. G. P.) 3. bm. odbyło się posiedzenie komitetu ekonomicznego Rady min. pod przew. ministra Zdziechowskiego. Komitet przystąpił do obrad nad potrzebami gospodarczymi zagłębi węglowych oraz Łodzi. Postanowiono zastosować wobec bezrobotnych wyjątkową pomoc. W sprawie ogólnego położenia gospodarczego wysłany będzie okólnik do wojewodów. Rząd oczekuje, iż objaśnienie położenia, które nie daje powodu do obaw, powinno przyczynić się do uspokojenia umysłów.

„PROTEST GDAŃSKA NIE JEST UCZCIWY“.

Deklaracja Polaków w Senacie gdańskim. Gdańsk, 3. grudnia. (Tel. G. P.) By zapobiec katastrofie gospodarczej Gdańska senat zamierza zaciągnąć nową pożyczkę i znieść kilka podatków, a zamiast nich wprowadzić monopole (tytoń i spirytus), oraz zredukować pobory urzędnicze.

Wczoraj Volkstag przystąpił do sprawy polskich składów amunicyjnych na Westerplatte. Nacjonalisci zgłosili rezolucję wzywającą Senat do przeniesienia polskich składów amunicji do Gdyni lub innego portu polskiego, a sprawozdanie komisji przy-

jęto. Dr. Ponecki złożył imieniem Koła Polskiego następujące oświadczenie:

„Na mocy układu z 2. czerwca 1921 Gdańsk wyraził zgodę na to, że Polska ma prawo ustanawiania swoich straży na Westerplatte. Protest Senatu gdańskiego wkrocza w toczące się postępowanie. Jedyną miarodajnie decydującą instancją była i jest Liga Narodów. Protest Senatu gdańskiego nie jest uczciwy“.

SAHM WYJECHAŁ DO GENEWY.

Gdańsk 3. grudnia. (Tel. G. P.) Prezydent Senatu Sahn wyjechał do Genewy na rozpoczęcia się tam dnia 7. b. m. sesję Rady Ligi Narodów. Na tej sesji znajdują się dwie ważne sprawy: nominacji wysokiego komisarza Ligi Narodów dla Gdańska i sprawa polskiej straży wojskowej na Westerplatte.

W SOBOTE DYMISJA LUTHERA.

Berlin, 3. grudnia. (Tel. G. P.) Według doniesień pism, gabinet poda się prawdopodobnie w sobotę do dymisji.

KONFERENCJA STRESEMANN Z BRIANDEM?

Paryż, 3. grudnia. (Tel. G. P.) Korespondent „Matina“ w Londynie notuje pogłoskę, wedle której Stresemann miałby przybyć do Paryża i odbyć konferencję z Briandem, skoro tylko kryzys w Niemczech będzie ukończony.

RUCH EMIGRACYJNY.

Warszawa 3. grudnia. (Tel. G. P.) Według danych za wrzesień b. r. było 3502 emigrantów, z tego do Francji wyjechało 3340. Zamorskich emigrantów było 3042, z tego do Argentyny 666, do Palestyny 2143. Powróciło do kraju 1056 emigrantów, z tego ze St. Zjedn. 223, z Francji 394.

Tajne narady w Londynie

Odbyli przedstawiciele mocarstw.

Londyn, 3. grudnia. (Tel. G. P.) Wczoraj delegacje państw, bawiące w Londynie w związku z podpisaniem układów locarneńskich odbyły szereg poufnych narad. Co do przebiegu tych narad zachowana jest ścisła tajemnica.

KONFERENCJA SKRZYŃSKIEGO Z CHAMBERLAINEM.

Londyn, 3. grudnia. (Tel. G. P.) Premier Skrzyński odbył konferencję

z Chamberlainem. Wieczorem odbył się obiad u premiera Baldwin.

PREMIER SKRZYŃSKI WRACA W SOBOTE.

(Telefonem od naszego korespondenta.)

Warszawa, 3. grudnia. (Z.) Premier Skrzyński telegrafował dziś do Min. spraw zagran., że wyjeżdża dzisiaj z Londynu, tak, że stanie w Warszawie w sobotę o godz. 9 rano.

Zwycięska ofenzywa przeciw wyższe dolara.

Ograniczenia obrotu dewizami oraz obrotu pieniężnego z zagranicą.

(Telefonem od naszego korespondenta).

Warszawa 3. grudnia. (Z.) Wczorajszy Dziennik Ustaw ogłosił rozporządzenie Min. skarbu, wprowadzające ograniczenie obrotu dewizami oraz obrotu pieniężnego z zagranicą. Ograniczenia te brzmią:

1) Dewizy mogą być sprzedawane tylko bankom dewizowym, banki zaś sprzedając je klientom obowiązane są żądać gospodarczego uzasadnienia nabycia, przy czym sprzedane dewizy bank wysyła zagranicę bezpośrednio, nie wydając ich do rąk nabywcy.

2) Par. 9 rozporządzenia dewizowego z 27. maja br. (dziennik ustaw nr. 57 pozycja 408) zezwalający niektórym przedsiębiorstwom na nieprzekazywanie walut zagranicę na mocy deklaracji bez przedkładania faktur i kwitów celnych zostaje uchylony. Udziałający zleceni, o ile będą przedkładali bankom dewizowym kwity celne lub duplikaty listów przewozowych z datą od 1. listopada winni dodatkowo udowodnić, że należność za towar nie została już przekazana na mocy deklaracji.

3) Wysyłanie oraz przekazywanie zagranicę pieniędzy w gotówce polskiej lub innych walutach pocztą wymaga zezwolenia władz skarbowych bez względu na wysokość kwoty.

4) Zaświadczenia wwozu, uprawniające do powrotnego wywozu wymienionych w nich wartości, będą odąd wydawane tylko na złożone papiery wartościowe procentowe i dywidendowe, oraz na pieniądze w gotówce z wyłączeniem dewiz, przy czym zaświadczenia te nie uprawniają do wpłacania na rachunki zagraniczne wymienionych w nich wartości.

Należy zaznaczyć, że rozporządzenie powyższe wchodzi natychmiast w życie.

KRYTYKA ROZPORZĄDZENIA W KOŁACH FINANSOWYCH.

W kołach parlamentarnych rozporządzenie to wywołało szeroką dyskusję na temat celowości. Wczorajsze zarządzenie Banku Polskiego zawieszające — jak donosiliśmy — na pewien czas przyjmowanie weksli do dyskonta celem osłabienia nabywczej siły rynku walutowego, wywołało również silny odruch w kołach finansowych i w prasie. Zarządzenie to krytykuje nawet ostro zbliżony do rządu „Kurier Polski“, wzywając miarodajne czynniki do natychmiastowego cofnięcia go. Dzisiejsze nowe rozporządzenie Min. skarbu jest również poddane krytyce co do swojej celowości, a to na podstawie obszernych przykładów z czasów niedawnej walki z t. zw. czarna giełda.

PANIKA NA CZARNEJ GIEŁDZIE.

Kurs 8.50 bez nabywców.

(Telefonem od naszego korespondenta.)

Warszawa, 3. grudnia. (Z.) Już wczoraj na podstawie informacji z miarodajnych kół donosiliśmy o załamaniu się kursu dolara. Na ten fakt wpłynęły — jak już wczoraj donosiliśmy — głównie dwa momenty:

wiadomość o pertraktacjach w sprawie polityki zagranicznej, oraz wiadomość o pewnych zarządzeniach interwencyjnych Rządu. Poza to wpłynęła bezpośrednio także i wiadomość, że w ostatnim czasie zwiększył się nasz eksport zboża i węgla.

Wszystko to zadecydowało o spadku dolara, który już wczoraj popołudniu zachwiał się na giełdzie nieoficjalnej. Dzisiaj od wczesnego rana spadek dolara był obserwowany w następującej linii:

Dolar między 9—10 rano osiągał jeszcze kurs 9 i ponad 9 zł. Na czarnej giełdzie sprzedawano pojedyncze dolary po 9.50,

wkrótce jednak kurs notowano 9.50, 9.45, 9.35 i niżej. Nastąpiła panika na czarnej giełdzie. Dolar nie znajdował nabywców nawet przy 7.90. Dopiero około południa na podstawie wiadomości z Gdańska i Katowic nastąpiła pewna stabilizacja. Kurs poprzednio tak się wahał, że w przeciągu minut 10—15 różnica kursu w poważnych nawet bankach wahała się między 1 zł.—1.50 zł. Świadczy to o niesłychanym chaosie i niepewności. Około 2 popoł. kurs dolara na czarnej giełdzie wynosił 8.50, jednakże nabywców nie było.

Szerszowski dopomógł do załamania wyżki?

(Telefonem od naszego korespondenta).

Warszawa, 3. grudnia. (Z.) Dzisiaj w sferach bankowych krąży pogłoski, że wczorajsze załamanie się dolara było głównie wynikiem interwencji Banku Polskiego. Obiegają również pogłoski, że interwencja ta zo-

stała podjęta z jednym z wybitnych i znanych bankierów warszawskich, co do którego niedawno krążyły pogłoski, że ma być powołany do min. skarbu. Można się domyśleć, że chodzi tu o p. Szerszewskiego.

Masowe pozbywanie się dolarów.

Warszawa, 3. grudnia. (Tel. G. P.) 3. bm. w lokalach Banku Polskiego nagromadziły się tak wielkie tłumy, wyzbywające się dolarów, że musiano zawezwać policję. Obroty na giełdzie doszły do 1 milj. dolarów, z czego 40 proc. gotówką. Podobne wiadomości o masowym wyzbywaniu się dolarów nadchodzą z Łodzi, Katowic i innych miast.

RUN NA SKLEPY SPOŻYWCZE.

Warszawa, 3. grudnia. (Tel. G. P.) W związku ze zwykłą dolara zauważono w Warszawie masowy napływ do sklepów spożywczych. Publiczność wykupująca zapasy z obawy przed dalszą ich wyżką miała zadanie ułatwione, ponieważ wyżka nastąpiła po 1-szym. W niektórych sklepach kupcy pochowali zapasy cukru i nafty.

D. 3. bm. napięcie to spadło. Obroty sklepowe są znowu normalne. Ruch zwykły cen ustal.

NIEMA NABYWCÓW NA DOLARY.

(Telefonem od naszego korespondenta.)

Warszawa, 3. grudnia. (Z.) Ogólnie biorąc sytuacja na giełdzie jest zniżkowa dla dolara, nabywców niema.

PANIKA ZNIŻKOWA W ŁODZI.

(Telefonem od naszego korespondenta.)

Warszawa, 3. grudnia. (Z.) Z Łodzi donoszą, że dziś około godz. 12 miasto ogarnęła panika dolarowa w kierunku odwrotnym. Przed bankami stały nieskończone kolejki ofiarujące drobne ilości dolarów. To samo zjawisko notują dzienniki stołeczne.

Toczą się rokowania o wielką pożyczkę.

(Telefonem od naszego korespondenta.)

Warszawa, 3. grudnia. (Z.) Na rynku amerykańskim prowadzone są w dalszym ciągu pertraktacje w sprawie pożyczki. Niektóre pisma warszawskie wymieniają jako sumę, o którą toczą się pertraktacje 130 milionów dolarów. Co do tej wysokości koła

oficjalne zaprzeczają wiadomościom. Według dalszych wiadomości tworzy się w Londynie specjalne konsorcjum dla pożyczki polskiej. W konsorcjum tem angażują się większe domy bankowe z domem Morgana.

Znalezienie paki z dynamitem w pobliżu zakładu wodociągowego.

Ukraińskie i komunistyczne organizacje bojowe na gwałt pozbywają się swych arsenałów.

Lwów, 4. grudnia.

(X) Podaliśmy onegdaj krótką notatkę z wiadomością o znalezieniu przez posterunkowego w rowie na Pohulance pakietu, zawierającego 8 granatów ręcznych.

Znalezienie granatu w jakimś ogrodzie, czy na polu w pobliżu Lwowa, pomimo upływu kilku lat od czasu bojów lwowskich, nie należy jeszcze dotąd do rzeczy sensacyjnych. W tym wypadku jednak znamienym był świeży stan doskonale zachowanych granatów i nadzwyczaj staranne ich opakowanie. Z okoliczności tych można się było domyśleć, że granaty te porzucił ktoś rozmyślnie

bardzo niedawno, ktoś, kto je dotąd utrzymywał w dobrym stanie i opakował je tak, by nie zwrócić uwagi, gdy z pakietem będzie szedł przez miasto.

Wczoraj rano respicjent akcyzowy z rogatki stryjskiej uwiadomił policję, iż pewien strażnik akcyzowy, przechodząc przez pola w pobliżu Zielonej rogatki, znalazł znaczną ilość materiałów wybuchowych, które zagrzebał w śniegu, aby ktoś przypadkiem nie spowodował nieszczęścia.

Policja wysłała zaraz na miejsce komisarza Czechowskiego z wywiadowcami oraz wydelegowanym przez wojskowość znawcą pyrotechnikiem

Tyżo wwp'obowane

w'robny naśladowuje się,

tak i „Prawdziwą Francka“ lecz to wlnśnie ręczy za sławę i delikatną wydatną jakość wyrobów „Francka“!

Prosimy przeto uważać dok'adnie na miano „Franck“ i znak ochronny młynek do kawy, by Łaskawa Pani trzymała także zawsze znaną od 100-siu lat „Prawdziwą Francka“ w skrzyneckach lub rołkach.

TRZECIA ZWYŻKA GEN CHLEBA W WARSZAWIE.

Warszawa, 3. grudnia. (Tel. G. P.) Związek młynarzy podwyższył po raz trzeci w bieżącym tygodniu cenę mąki pyłowej o 5 groszy, t. j. do 50 gr. za 1 kg. Od poniedziałku zatem do czwartku chleb biały z krajowej mąki pył. zdrożał o 32 proc. Pomimo podwyżki cen mąki Wydział zaopatrywania m. Warszawy utrzymał cenę chleba na poziomie 40 gr. za kg.

POPRAWA ZŁOTEGO W ZURYCHU.

(Telefonem od naszego korespondenta.)
Warszawa, 3. grudnia. (Z.) Zurychu donoszą, że na dzisiejszej giełdzie ujawniła się znaczna poprawa kursu złotego. Podczas gdy wczoraj notowano w południe złoty około 50, dziś kurs złotego doszedł do 80 i wykazuje silną tendencję dalszej podwyżki.

REDUKCJA WOJSK OKUPACYJNYCH.

Paryż, 3. grudnia. (Tel. G. P.) Wczorajszy „Journal“ doniósł, że liczba wojsk okupacyjnych ma być zredukowana: belgijskie do 10.000, angielskie do 3.000, a francuskie do 50.000.

sierżantem Langlewiczem, którzy istotnie na ścieżce, prowadzącej ku Pasiekom, przed rogatką Zieloną w pobliżu miejskiego Zakładu wodociągowego znaleźli

duże pudło z materiałami wybuchowymi.

Miało ono długości około 60 cm., szerokości 50 cm., a wysokości 30 cm. Zawartość jego była istotnie sensacyjna. Znaleziono mianowicie wewnątrz kilka kilogramów

dynamitu, ekrazytu, żelatyny wybuchowej,

wiele przewodów elektrycznych, spletek, części składowych do maszyny

piekielnej, gotowe bomby, granaty ręczne różnego typu itp.

Z zachowaniem największych ostrożności cały ten niebezpieczny ładunek przewieziono do laboratorium celem dokładnego zbadania.

Ten świetnie wposażony we wszystko arsenał, został widocznie porzucony w ciągu ubiegłej nocy, gdyż nawet pudło nie było zniszczone.

Oba te wypadki wskazują, że tajne organizacje wywrotowe, widząc, iż policja polityczna pozostająca pod sprężystem kierownictwem dzielnego nadkom. Mittlenera dociera do tajników konspiracji i osacza je, z obawy przed rewizją starają się gwałtownie wyzbywać niebezpiecznych kompromitujących materiałów.

Tydzień walki z gruźlicą dobiega końca!

We Lwowie umiera rocznie 800 osób na gruźlicę — 8.000 chorych.

Lwów, 4. grudnia.

Jak co roku, tak znowu zwraca się Tow. Walki z gruźlicą do wszystkich mieszkańców Lwowa z prośbą o pomoc w walce, z jedną z największych plag, trapiącą ludzkość, to jest gruźlicą.

Na walkę tę wobec depresji finansowej i ekonomicznej coraz trudniej znaleźć fundusze. Rząd, samorząd, gmina wobec redukcji budżetów nie mogą dać odpowiednich sum, dlatego musi dać społeczeństwo.

Gruźlica kosztuje Polskę: 1) 100 000 zmarłych rocznie; 2) skromnie licząc, 40 milionów dni roboczych rocznie; 3) Lwów ma około 800 zmarłych rocznie na gruźlicę; 4) we Lwowie jest co najmniej 8000 chorych na gruźlicę; 5) we Lwowie umiera 18 pro. na gruźlicę, a więc dwa razy tyle, co w Poznaniu, wydatki na cele zwalczania gruźlicy, to kapitał inwestycyjny, który da olbrzymie procenty.

Lwowski Tow. Walki z gruźlicą utrzymuje: Poradnię przy ul. Lindego 5, gdzie w r. 1924 udzielono porad 3.153, zabiegów 9.117, Sanatorium w Hołosku, gdzie dni leczenia w roku 1924 było 6.168. Koloniję leczniczą w Szczerpłotach, Brzyczkach i Belzcu. Obrót kasowy Tow. wvnosi w roku 1924 140.000 zł.

Każdy grosz dany nam, ratuje Ciebie, lub Twoich najbliższych od groźnej choroby! Wiemy, że czasy są ciężkie, ale czyż ma ustać nasza akcja ochronna, czy mamy przestać ratować tysiące dzieci, pomagać tysiącom chorych, czy mamy przestać rozdawać łóżka, parawany ochronne, spluwaczki. Czyż opiekunki nasze mają przestać odwiedzać chorych zarażających otoczenie? Czyż mamy zamknąć sanatorium, gdzie dziesiątki zagrożonych wraca do zdrowia. Niech każdy rozważy i da ce może.

Tydzień Walki z gruźlicą trwa od 29. listopada do 6. grudnia 1925 r. — Zbiórka uliczna, sprzedaż odznak, nalepek na okna, różeg św. Mikołaja, pierników.

8 NAJWIĘKSZYCH ARTYSTEK FRANCJI 8

KOBIETA na ROZDROŻU

France Dhelia, Zuzanne Balco, Marja Dorvaw, Stella Sager, Niwow Balzan, Joanna Sutter, Line Baldiw, Zuzanna Murane kreują główne role w największej tegorocznej sensacji, epok. filmie erotycz. p. t.

Epokowy przewrót polityczny w Chinach.

Polip b. szewicki wyciągnął swe potworne macki ku Dalekiemu Wschodowi. — Tajny układ generała Fenga z rządem sowieckim.

(Telefonemat własny „Gazety Porannej”).

Pogranicze zow., 3. grudnia.

Z Moskwy donoszą: Wiadomość o wielkiem zwycięstwie armii chińskiego generała Feng-Hu-Sjana (walczącego pod kierunkiem Sowjetów), oraz o klęsce gen. Chang-Solina (zwoleńnika wpływów japońskich) uważana jest w sowieckich kółach dyplomatycznych za doniosłe zwycięstwo Sowjetów w walce z innymi państwami o hegemonję na Dalekim Wschodzie. Zarazem prasa sowiecka zaznacza, że przewrót w Chinach, wyraźnie odbywający się pod hasłami komunistycznymi, jest wydarzeniem o epokowym znaczeniu międzynarodowem, gdyż w związku z tem rozstrzygają się losy Wschodu.

Wbrew oficjalnym zaprzeczeniom, stwierdzono istnienie tajnego układu między zwycięskim gen. Fengem a rządem sowieckim, mocą którego rząd moskiewski zobowiązał się do wydania przywódcy komunistów chińskich subwencji w kwocie 10 milionów na cele organizacji rządu Fenga. Feng zaś zobowiązał się do prowadzenia akcji sbranej oraz organizacji nowego

ustroju w Chinach pod kierunkiem Sowjetów.

Ponadto na rozkaz rządu moskiewskiego, poselstwo sowieckie w Pekinie dziś oficjalnie zakomunikowało o uznaniu przez Sowjety dokonanego w Chinach przewrotu. Ponadto od chwili obecnej rząd Fenga uważany jest przez Sowjety za jedyną prawomocną reprezentację narodu chińskiego.

Wedle nadeszłych do Moskwy informacji, pierwszym zadaniem nowo zorganizowanego rządu Fenga będzie zniesienie wszystkich praw i przywilejów eksterytorjalnych dla kolonij obcych na terenie chińskim. (Sowjety już dawno zrezygnowały z tych przywilejów względem swych poddanych). Równocześnie celem rządu będzie połączenie Chin południowych z Chinami północnymi.

Rzecz charakterystyczna, że nagły powrót posła sowieckiego Karachana do Pekinu właśnie nastąpił w chwili dokonania przewrotu. Organizacja nowego ustroju w Chinach odbywa się przy czynnym kierującym udziale poselstwa sowieckiego

NIE BĘDZIE POKOJOWEJ NAGRODY NOBLA 1925.

(Radio „Gaz. Por.”)

Sztokholm, 3. grudnia. T. U. Na posiedzeniu Storchingu uchwalono zostało, że nagroda pokojowa Nobla za rok 1925 nie będzie nadawana.

STAN REYMONTA NADAL GROŹNY.

(Telefonem od naszego korespondenta).

Warszawa, 3. grudnia. (Z.) W ciągu dnia dzisiejszego stan zdrowia Wł. Reymonta był w dalszym ciągu bardzo groźny. Pod wieczór nastąpiło dno polepszenie. Choremu pozwolono wypalić papierosa.

CHOROBA KIPLINGA.

Londyn, 3. grudnia. (Tel. G. P.) Jak donosi Reuter, stan zdrowia Kiplinga w chwili obecnej nie budzi już obaw, lekarze są jednak zdania, że choroba znakomitego pisarza będzie bardzo przewlekła.

SUKCES NARODOWEJ KWESTY WŁOSKIEJ.

(Radio „Gaz. Por.”)

Rzym, 3. grudnia. Urządzona z inicjatywy Mussoliniego narodowa kwesta na zapłacenie zagranicznych długów Włoch przyniosła dotychczas 80 milionów lirów.

SAMOBÓJSTWO WDOWY PO PREMIERZE ŁOTWY.

Ryga, 3. grudnia. (Tel. G. P.) Pani Krystyna Majerowiczowa, wdowa po premierze Łotwy, który przed paru miesiącami poniósł śmierć skutkiem wypadku automobilowego, popełniła dzisiejszej nocy samobójstwo.

ZNÓW WYBUCH W NIEMIECKIEJ FABRYCE.

Ludwigshafen, 3. grudnia. (Tel. G. P.) W tutejszej fabryce aniliny nastąpił wybuch, skutkiem którego jeden robotnik został zabity a trzech ciężko rannych.

Kronika telegraficzna.

Coolidge zgodził się na warunki konsolidacji długu rumuńskiego (44 miliony 591 tysięcy dolarów).

Grupa socjalistów w parlamencie franc. postanowili 34 głosami przeciw 29 głosować przeciw rządowemu projektowi finansowemu.

Serdeczności na tle Locarno. Chamberlain ofiarował Briandowi puchar srebrny cyzelowany z napisem w języku francuskim „Przyjacielowi memu Arystydowi Briandowi — na pamięć Locarno od Austina Chamberlaina.”

Bank angielski podwyższył stopę dyskontową do 5 procent.

Min. robót publicznych Moraczewski zaniemógł i z tego powodu powierzył urządowanie zastępcy wicemin. Rybczyńskiemu.

Dekrety nominacyjne p. Kajetana Morawskiego na wicemin. spraw zagr. i p. Łukasiewicza na dyrektora depart. politycznego w M. S. Z. przesłane zostały dziś do podpisania Prezydentowi Rzeczypospolitej.

Wycieczka poselska do Rcsji. W klubie Wyzwolenia organizuje poseł Hellman wycieczkę poselską do Rosji sowieckiej. W wycieczce tej mają wziąć udział również posłowie z innych ugrupowań.

IV. powszechny Zjazd historyków polskich w Poznaniu

Lwów, 4. grudnia.

W najbliższą niedzielę, dnia 6. grudnia rozpoczynają się w Poznaniu w auli uniwersyteckiej obrady IV. Powszechnego Zjazdu Historyków Polskich. Zjazd ten odbywa się w dwadzieścia pięć lat po III. Zjeździe, który miał miejsce w Krakowie i przyczynił się niemało do uświetnienia jubileuszu Uniwersytetu Jagiellońskiego.

Obecny Zjazd poznański będzie prowadził swoje obrady również pod hasłem wielkiej rocznicy koronacji Chrobrego, będącej równocześnie 900-letnią rocznicą urzędowego stwierdzenia niepodległości Polski.

Uczestnicy Zjazdu będą prowadzili dyskusje na podstawie materiału dobrze przygotowanego, który im został rozesłany w postaci wspaniałej Księgi referatów, liczącej około osmdziesiąt arkuszy druku. Sturzydziestu autorów nadesłało swoje prace, a udział w Zjeździe zgłosiło przeszło 300 osób z najrozmaitszych stron Polski.

Historycy polscy czterdzieści pięć lat marzyli o odbyciu Zjazdu w Poznaniu. Już na Zjeździe im. Kochanowskiego stawiano wniosek, by następnym Zjazdem odbyć w Poznaniu; drugi Zjazd historyczny lwowski, odbyty w r. 1890, uchwalił na wniosek Cieszkowskiego odbyć III. Zjazd w r. 1895 w Poznaniu. Dopiero teraz szczęśliwa chwila pozwala na zrealizowanie dawniejszych zamierzeń.

Po raz pierwszy w ramach programu Zjazdu znajduje wybitne miejsce historia powszechna, reprezentowana przez takie nazwiska, jak Tadeusza Zielińskiego, prof. Kotwicza, prof. Gawrońskiego, prof. Witkowskiego, prof. Scherra i innych. Historia wojskowa zainteresuje niewątpliwie szersze sfery naszego społeczeństwa zespołem doskonałych dobranych referatów, z pracami jen. Kukieła i prof. Tokarska na czele. Pokażnie i doborowo prezentuje się grupa referatów archiwalnych, co było tembardziej potrzebne, że w odrodzonym państwie polskim do spełniania rozległych zadań, ciężących na historiografii powołani są archiwiści w różnym rzędzie z innymi kategoriami pracowników naukowych.

Spółeczeństwo niewątpliwie zainteresuje się Zjazdem poznańskim. Nietylko jego obradom, ale i rezultatom zjazdu powinien towarzyszyć wysiłek twórczy, który za przykładem dawniejszych Zjazdów podniesie poziom pracy pracowników, nauki i szkoły.

Ustawa o przysposobieniu wojskowem.

Lwów, 4. grudnia.

Staraniem Koła Dziennikarzy Sport. we Lwowie odbył się onegdaj w sali I. szk. realnej, uprzejmie użyczonej na ten cel przez p. dyr. Chodowieckiego, wykład maj. Wójcika „O projekcie ustawy o pows. obowiązku wych. fiz. i przysp. wojsk.” Referent, przedstawiając w wyczerpujący sposób rozwiązanie tego problemu przez inne państwa, przedewszystkiem Niemcy i Rosję, tudzież dotychczasowy stan rzeczy w Polsce, nakreślił najważniejsze postanowienia projektu, który zapowiada przelom w naszych stosunkach wojskowych i sportowych.

Po referacie, niezwykle interesującym i znakomicie przepracowanym, wywiązała się dłuższa dyskusja, naświetlająca projekt na ogół ujemnie. Uderzała nieobecność wychowawców fizycznych szkół lwowskich, co już choćby z tego względu byłoby aktem przyzwyczajenia, że p. kurator Sobiński jest przewodniczącym Wojewódzkiej Rady Wych. Fiz. i Przysp. Wojsk. Bo zainteresowanie ze strony klubów, które ustawa pozbawić może boisk, nie oczekiwaliśmy. One zajmują się czemś innym.

Kalosze i Śniegowce Tretorn

HELSINGBORG THE TREN

Główny skład

Gabryel Stark

Lwów, pl. Marjacki II.

Straszna tragedia na tle mieszkaniowym przy ulicy Leona Sapiehy.

Bezlitosna kamieniczniczka doprowadziła biedaka do nędzy i pozbawiła dachu nad głową. — Pod zarzutem krzywoprzysięstwa. — W oczach funkcjonariuszy policyjnych strzelił sobie w skroń.

Lwów 4. grudnia.

(X) Wczoraj w godzinach rannych otrzymała ekspozytura śledcza polecenie sędziego śledczego radcy Słowikowskiego nakazujące aresztować Mieczysława Bieleckiego 56 lat liczącego urzędnika Banku Ziemian, zamieszkałego przy ul. Leona Sapiehy 43, jego córkę Irenę, jej przyjaciółkę oraz pewnego studenta

pod zarzutem fałszywych zeznań

popelnionych w toku procesu mieszkaniowego, który Bielecki od długiego już czasu prowadził z właścicielką realności przy pl. Gosiewskiego p. Białobrzeską. Sprawa tego sporu i wynikłych z tego awantur była znana szeroko we Lwowie i opisywana w piśmie w związku z niedawno odbytą rozprawą przed sędzią Zgóralskim wskutek oskarżenia Bieleckiego przez Białobrzeską o lichwę mieszkaniową.

Mianowicie Bielecki mieszkał od kilku lat w realności Białobrzeskiej przy pl. Gosiewskiego 4. Był on ongiś bogatym właścicielem dóbr, majątek jednak sprzedał, a zatrzymawszy cenę kupna w markach lub ulokowawszy ją w akcjach

stracił wszystko.

tak, że utrzymywał się jedynie z 240 zł. pensji, którą otrzymywał jako urzędnik Banku Ziemian. Jedyną pozostałością jego lepszych czasów było owe mieszkanie złożone z 5 pokoi z przynależnościami.

Białobrzeska, osoba bardzo bogata, właścicielka 3 kamienic, nie mogła ścierpieć, że ubogi Bielecki z 2 córkami zajmuje tak duże mieszkanie.

Dokuczała mu więc

na wszelkie możliwe sposoby. Wreszcie i on miał dość tego i pragnął się wyprowadzić. Żądał tylko w zamian za swe wspaniałe mieszkanie 2 pokoiów z kuchnią, bądź to od właścicielki, bądź też od kogoś, z kim zamieniał by się o mieszkanie za pośrednictwem urzędu mieszkaniowego. Żądanie to było bardzo skromne i prawne. Białobrzeska jednak uczyniła przeciw niemu

doniesienie o lichwie

mieszkaniową i rozprawa odbyła się przed sędzią Zgóralskim, który oczywiście Bieleckiego uwolnił. Okazało się przy tem, że właśnie Białobrzeska ma dochodzenia karne o lichwę, gdyż za mieszkanie to żądała po 500 zł. miesięcznego czynszu. W czasie rozprawy rozegrał się szereg

komicznych momentów.

Np. Białobrzeska widząc, że sprawa jej źle stoi, poczęła uroczyście zapewniać, iż mimo 48 lat wieku zachowała dotąd nietknięte dziewictwo, co wzbudziło szalona wesołość.

Po takich przejściach nekany procesami przez 3 lata, Bielecki

stracił mieszkanie

u Białobrzeskiej i w lecie br. wynajął

dwa pokoiki przy ul. Leona Sapiehy 43 jako sublokator u niejakiego Dołżyckiego za cenę 140 zł., tak, że zaledwie 100 zł. zostawało mu na życie nad wyraz nędzne. Starszy człowiek, chorowity, ciężko pracujący, pozbawiony środków na zaspokojenie potrzeb życiowych, dźwigał ciężar życia z dwoma córkami, przyczem pożycie jego z pp. Dołżyckimi nie było zgoła idealne. On czuł się wyzyskiwany, oni zaś pragnęli z sublokatora uzyskać możliwie najwięcej korzyści i na tem tle powstawały kłótnie i scysie.

Do tego przyłączył się jeszcze cios ostateczny,

mianowicie zarzut oszustwa, popelnionego rzekomo przez niego przez złożenie fałszywych zeznań w trakcie procesu z Białobrzeską. To już było ponad siły nieszczęśliwca. Jak wynika z listu obecnie znalezionego, już 1. listopada zdecydował się

odebrać sobie życie

i zaopatrzył się w rewolwer. Gdy wczoraj o godz. 14 do pokoju jego wkroczyli urzędnik śledczy Riedler i referent Lewicki, aby go aresztować, Bielecki leżał w łóżku i oświadczył, że

do więzienia udać się nie może, gdyż jest chory. Lewicki wróciwszy z posterunkowym rozmawiał właśnie z Riedlerem, na progu pokoju, Bielecki sięgnął wówczas pod poduszkę i strzelił sobie w prawą skroń, czego urzędnicy policyjni nie mogli przewidzieć. Odwróciwszy się ku Bieleckiemu spostrzegli rewolwer kurczowo zaciśnięty w jego ręce. Denata ciężko rannego Pogotowie przewiozło do szpitala. W drodze powtarzał wielokrotnie:

„To wszystko przez Białobrzeską“.

Lekarze stwierdzili, że kula przeszła przez prawą skroń i wyszła lewym oczodołem. Lewe oko utraci. Podstawa czaszki jest naruszona, tak samo płaty mózgowe. Przy życiu najprawdopodobniej uda się go utrzymać, jednak mózgowe centra są zniszczone, tak, że władze umysłowe najprawdopodobniej poważnie ucierpią.

Pomimo tego tragicznego wypadku córkę jego Irenę i jej przyjaciółkę policja aresztowała.

IV-te PRZYKAZANIE MATKA

Do wszystkich serc bez różnicy rasy, przekonań, pochodzenia i stanu przemówi wzruszający grozą przejmujący ten film.

Najrozdźwięczniejsze arcydzieło „Fox-Film“.

Od Wydawnictwa.

Wskutek wzrostu cen papieru, druku i kosztów Administracji, zmuszeni jesteśmy podwyższyć od dnia 1. grudnia br. cenę pojedynczego egzemplarza na 20 gr. zaś egzemplarz niedzielny na 25 gr.

Cenę prenumeraty ustala się:

bez dostawy	zł. 4.80
z dostawą lub przesyłką pocztową	zł. 5.30
zagranicą	zł. 7.00

P. T. Prenumeratorów, którzy uiszcili już przedpłatę za grudzień uprasza się o dopłatę różnicy.

Równocześnie prosimy o nadsyłanie prenumeraty za grudzień, przyczem zaznaczamy, że o ile do 10. grudnia nie otrzymamy prenumeraty, wraz z ewentualną zaległością, to z dniem 11. grudnia wstrzymamy wysyłkę.

Prenumerata miesięczna z przesyłką pocztową lub dostawą do domu, wraz z Tygodniowym dodatkiem ilustrowanym i dodatkiem powieściowym zł. 5.30.

Rak zżera ogromny procent ludności Lwowa.

Straszliwa ta choroba przybrała u nas rozmiary klęski społecznej.

Lwów, 4. grudnia.

(jp.) Straszliwa choroba raka, nieujarzmiona dotychczas całkowicie przez nowoczesną medycynę, mimo najbardziej wyłożonych wysiłków lekarskiego świata naukowego, u nas w Polsce przybiera

rozmiary klęski społecznej,

zaś miasto Lwów jest szczególnie ciężko tą klęską dotknięty.

Daty, zebrane przez miejskie urzędy statystyczne w większych miastach Polski, wykazują, że Lwów jest drugim z rzędu miastem pod względem liczby zgonów z powodu raka. Cyfry te mają

wprost przerażającą wymowę:

W roku 1924 wykazują liczbę zgonów z powodu tej choroby: Warszawa 805, Łódź 326, Lwów 356, Kraków 366, Poznań 152, Lublin 116, Bydgoszcz 74, Sosnowiec 50, Białystok 60. Danych co do śmiertelności na raka w Wilnie i Katowicach brak, gdyż miasta te nie zorganizowały dotychczas statystyki miejskiej.

Na 10 tysięcy ludności przypada zgonów wskutek raka:

Warszawa 8.3, Łódź 6.3, Lwów 16.2, Kraków 19.8, Poznań 8.2, Lublin 12.3, Bydgoszcz 7.3, Sosnowiec 5.2, Białystok 7.8. Stosunkowo najpomyślniejsze cyfry wykazują miasta Łódź i Sosnowiec. Ale i w tych miastach choroba raka pochłania dwa razy więcej ofiar, aniżeli tyfus.

U nas we Lwowie jest ten stosunek wielokrotnie wyższy.

Procentowa cyfra zgonów wskutek raka we Lwowie i w Krakowie jest tak olbrzymia, że zaiste podjęcie z nią walki w czasie najbliższym przedstawia się jako

nieodzowna konieczność,

do której wypełnienia muszą jak najszybciej przystąpić nasze władze sanitarne.

Król angielski pragnie przyjaźni niemieckiej.

Echo traktatu locarneńskiego.

Londyn, w grudniu.

(B) Podczas przyjęcia delegatów niemieckich, przybyłych do Londynu celem podpisania traktatu locarneńskiego, król angielski odnosił się bardzo życzliwie do dra Luthera i Stresemanna. Z drem Lutherem rozmawiał król po francusku, a z Stresemannem po angielsku. Król wyraził zadowolenie z zawarcia traktatu locarneńskiego. Zarazem zaznaczył, iż posiada wielką nadzieję, że stosunki niemiecko-angielskie układać się będą coraz przyjaźniej. To pół-oficjalne oświadczenie króla wywołało w prasie angielskiej szereg komentarzy. Również prasa niemiecka opatrzyła tę „sympatię“ króla angielskiego nader znamiennymi glossami. Rzecz ciekawa, że Niemcy nie mają zbyt wielkiego zaufania do „przyjaźni“ Albjonu...

Hofrat portjerem hotelowym.

Wiedeń, w grudniu.

(+) Jeden z hoteli koło Wiednia rozpiął konkurs na posadę portjera. Wśród 350 ofert znalazł się pewien „zredukowany“ 45-letni hofrat. Najgroźniejszym jego rywalem był doktor filozofii, władający doskonale pięcioma językami, co jest bądźco bądź ważnym atutem w zawodzie portjera hotelowego.

Niestety, zarząd hotelu nie miał zaufania do „inteligentów“ i wybrał kandydata bardziej „fachowego“. — W każdym razie fakt powyżej opisany, jest znamienną ilustracją stosunków, jakie obecnie zapanowały wśród inteligencji niemal w całej Europie.

NADESLANE.

Z Rady miejskiej.

We Lwowie stanie dom artystów scen polskich.

Gmina oddała na ten cel grunt przy ul. Stalmacha.

Lwów 4. grudnia.

(jp.) Wczorajsze posiedzenie Rady miejskiej rozpoczęło się od przydzielenia na wniosek prof. Wereszczyńskiego do fundacji Ochronki dla młodzieży. Jabłonowskiej i Mrzaka delegatów w osobach rr. dra Jakóba Dłamanda, dra Jana Poratyńskiego.

Następnie z porządku dziennego zatwierdzono w drugiej uchwale sprawę zamiany gruntu przy ul. Kordeckiego i Rycerskiej z Krajowym Związkiem Kredytowym (ref. dr. Hersztal).

R. Rybicki referował dwie sprawy: wytoczenie prowidzorum z powodu naruszenia gruntu miejskiego oraz oddanie gruntu pod budowę domu Związkowi artystów scen polskich. Pierwszą sprawę uchwalono bez dyskusji, w drugiej zabierali głos r. prof. Wereszczyński, dr. Sokal i i. Uchwalono odstąpić grunt przy ul. Stalmacha o powierzchni 136 sążni² na budowę domu mieszkalnego dla artystów emerytowanych oraz czynnych z tem zastrzeżeniem, iż budowa rozpocznie się do dwóch lat, a w dalszych trzech będzie wykonana oraz że pierwszeństwo do mieszkania będą mieli artyści, zaangażowani na scenach, pozostających pod zarządem miasta.

Dłuższą dyskusję wywołała referowana przez dra Danielskiego sprawa oświadczenia się co do nadania koncesji na aptekę p. R. Wohlowi. Dr. Poratyński oraz r. Sudhoff oświadczyli się przeciw utworzeniu nowej apteki, wykazując w rzeczowych wywodach, że we Lwowie jest już dostateczna ilość aptek, a dalsze ich pomnażanie przyczynia się do pauperyzacji stanu aptekarskiego. Za udzie-

leniem koncesji przemawiali dr. Hersztal i dr. Pisek. W głosowaniu przeszedł wniosek r. Hersztala, aby się oświadczyć przychylnie za tem, że nowa apteka

ma powstać przy ul. Górnej Łyczakowskiej. Sprawę tę rozstrzygnie definitywnie Województwo. Po tej uchwale zarządził prez. Neumann obrady poufne.

W wirze zmartwychwstałej spekulacji walutowej i towarowej.

Nierównomierne podwyżki cen w handlu. — Nowa taryfa maksymalna na mąkę, chleb i dżewo.

Lwów, 4. grudnia.

(jp.) Dezorientacja i paniczna atmosfera wywołana chwilową zwyżką dolara, pomimo załamania się fali giełdowo-spekulacyjnej, trwa w dalszym ciągu i wprowadza niesłychane zamieszanie w życie codzienne. Zarówno publiczność kupująca, jak kupcy, zupełnie tracą głowy i nie można dziś mówić o jakichś jednolitych normach, ogólnie obowiązujących w handlu.

W dniu wczorajszym, mimo, że w kursach dolara nastąpiło uspokojenie, w niektórych sklepach odbywały się w dalszym ciągu prawdziwe orgje podwyżek. W dziale tekstylnym można było stwierdzić około 60 procent podwyżki od cen z 30. listopada. W dziale obuwiwa jest jeszcze znacznie gorzej. Tu podwyżka dochodzi do 100 procent. Dość powiedzieć, że za buciki luksusowe w pewnym sklepie, uchodzącym za bardzo solidny, żądano 100 zł. Jeżeli sobie uświadomimy, że w czasach szalejącej inflacji przed wprowadzeniem złotago najwyższa cena za buciki nie przekraczała 60 do 70 milionów, to dopiero w całej pełni stanie przed nami niesłychane niebezpieczeństwo, jakie ta gra giełdowa na zwyżkę w towarach, musi za sobą pociągnąć. Ze takie srubowanie cen z powodu chwilowej sytuacji na giełdzie nie jest rzeczą konieczną, świadczy o tem obywatelskie stanowisko wielu solidnych firm, które tylko z umiarkowaniem stosują podwyżki i tylko do towarów istotnie zagranicznej provenjencji. Jeśli jednak takie skoki i woltażerskie ewolucje nie są dosta-

tecznie uzasadnione w zakresie towarów odzieżowych, to już nad wszelki wyraz potępienia godne są w dziale towarów spożywczych krajowego pochodzenia.

A jednak zupełnie bez żadnego uzasadnienia niektóre sklepy podniosły ceny mąki na 9 zł., jaja na 28 gr., mąki na 90 gr., cukru na 1 zł. 80 gr. itp. W innych sklepach natomiast wszystkie te artykuły sprzedawano po dawnej cenie. Niesłychane też wybryki panują przy sprzedaży towarów kolonialnych. Bywały wypadki, że za kawę, herbatę itp. żądano dwa razy tyle co przed tygodniem, podczas gdy z bardzo poważnego źródła kupieckiego dowiadujemy się, że zwyżka w tych artykułach nie powinna przekraczać 20 do 40 proc.

Publiczność nie orientuje się także w tym chaosie i daje się nieraz wykorzystać niesumienności. Z tego powodu należy zaznaczyć, że na artykuły krajowego pochodzenia obowiązuje nadal dotychczasowy cenik.

Wyjątek stanowią tylko mąka, chleb i drzewo opałowe, co do których Komisja cenikowa naznaczyła pewne zwyżki, obowiązujące od dnia dzisiejszego.

GO PODROŻAŁO?

Wedle tej nowej taryfy mąka pszenna kosztuje 75 gr. za kg., chleb u piekarza 45 gr., w sklepie i na straganach 47 gr., chleb kulikowski 60—62 gr. Cena bułok pozostała niezmienną. Drzewo bukowe w polanach 100 kg. z dostawą do domu 3.40, loco dworzec 2.70, drzewo rębane w składzie 100 kg. 4.50.

Wczorajsza zniżka na giełdzie, która w dalszym ciągu postępuje, pozwala się spodziewać, że spekulacyjna gra walutowa załamię się, co dozwoli także na obniżenie wszystkich towarów do pierwotnych cen. Zanim to nastąpi, zarówno kupiectwo, jak i publiczność winny zachować jak największą rozwagę i umiarkowanie, aby likwidacja obecnego kryzysu mogła się odbyć jak najmniej boleśnie.

Rujnujące postępowanie pewnych sfer wierzycieli.

Wampiry wysysają ostatnią kroplę krwi z organizmu społeczeństwa.

Lwów, 4. grudnia.

2. grudnia 1925 ukazał się pod tytułem „Rujnujące postępowanie banków“ artykuł wstępny w „Gazecie Porannej“. W związku z tym artykułem otrzymujemy z najpoważniejszych sfer finansowych naszego miasta znamienne i ciekawe uwagi, odnoszące się nie tylko do niektórych banków, lecz wogóle do pewnych sfer wierzycieli.

Sprawa poruszona w artykule wstępnym, zamieszczonym 2. grudnia w „Gazecie Porannej“ jest bardzo aktualną i posiada doniosłe znaczenie społeczne.

W chwili bowiem, gdy całe społeczeństwo ugina się pod brzemieniem katastrofy ekonomiczno-finansowej, liczba bezrobotnych wzrasta, redukcja urzędników postępuje bezwzględnie na-

przód, handel i przemysł jest nieczynnym — w tym czasie ogólnego niebezpieczeństwa, niektóre jednostki jak wampiry wysysają ostatnią kroplę krwi z organizmu społecznego. Wiadomą jest rzeczą, że w czasach tak krytycznych, dłużnicy pożyczają pieniądze przeważnie na cele konsumpcyjne, a nie na cele produkcyjne.

W Państwie naszym stopa procentowa jest bardzo wysoka, gdyż w drodze legalnej wynosi łącznie z prowizją 30% rocznie, lecz pod tymi warunkami tylko nieliczna garstka dłużników może uzyskać kredyt, natomiast większość dłużników skazana jest na kredyt prywatny, który wynosi 48% i wyż. Taki procent jest katastrofą dla każdego dłużnika. Tak wysokich procentów nie może płacić zwłaszcza u-

Życie.

Wiązanek miałem białych róż,
Ukojne objawienie...
Na ucieszenie łez i burz,
Na cierpień zapomnienie.

I zwiędły kwiaty w długie dni
Życiowe przeszły burze,
Zostały jeno ciche lzy,
I zwiędłe białe róże...

Eustachy Ścibor-Rylski.

rzędnik państwowy lub prywatny, którego pensja zamiast podnosić się co miesiąc, raczej spada. Nie mogą go płacić wolne zawody, które prawie nie zarabiają. Nie mogą go znieść sfery rękodzielnicze, rzemieślnicze i robotnicze itd.

Pijawki społeczne jednak nie zadowolają się tym wygórowanym procentem, który powoduje, że kapitał podwaja się w okresie półtora lat (przed wojną po 16 latach), lecz domagają się przerachowania pożyczki udzielonej w złotych — na dolary według kursu dnia udzielenia pożyczki. Dłużnik, który w terminie zapadłości nie może zapłacić swego zobowiązania, ma do wyboru dwie alternatywy: albo dać się zaskarżyć i zezwolić na zajęcie i sprzedaż jego majątku, albo też zgodzić się na przerachowanie długu złotowego według zasady powyżej podanej na dolary. Znajdując się w takim położeniu, przymusem daje się nakłonić do tej drugiej alternatywy. Umowa jednak taka jest ze stanowiska prawnego nieważną i posiada wszelkie cechy czynu karygodnego, a przede wszystkim znamiona lichwy.

Tej taktyce pijawek społecznych należałoby położyć kres, bez względu na to, czy temi pijawkami są instytucje bankowe, czy też osoby prywatne. Sprawą tą, niecierpiącą zwłoki, powinien się zająć bezwzględnie rząd, jeżeli nie chce społeczeństwa wtrącić w jeszcze większe nieszczęście, jak to, w jakim się obecnie znajduje. Należałoby przeto zarządzić:

- odebrać tego rodzaju osobom prawo reeskontu weksli i wogóle kredytu w Banku Polskim;
- zarządzić, że pożyczki udzielone w złotych, mogą być zwrócone tylko w złotych, a przerachowanie na dolary jest nieważnym;
- pożyczkom udzielonym w efektywnych dolarach przyznać moratorium 6-miesięczne (aż do czasu uspokojenia sytuacji i ustania niesumiennej akcji czarnej giełdy);
- polecić Prokuraturze bezwzględne ściganie wszystkich osób, które dopuszczają się lichwy przez pobieranie wyższego procentu ustawą dozwolonego, lub zmuszają dłużnika do przeliczenia pożyczek udzielonych w złotych na pożyczki dolarowe.

Niepożądani goście.

Granaty w sklepieniu ratusza Kiszyńskiego.

Bukareszt, w grudniu.

(b.) W tych dniach w ratuszu kiszyńskim został przeprowadzony dokładny spis inwentarza ratuszowego. Ku wielkiemu zdziwieniu znaleziono w ratuszu wielkie zapasy broni i granatów. Po przesłuchaniu dawniejszego administratora ratusza wyszło na jaw, że broń została w sklepieniu ratuszowym złożona w roku 1918 za czasów burmistrza Al. Schmidta, znanego agitatora komunistycznego, który przed ustaleniem urzędów rumuńskich w Besarabji zbiegł do zachodniej Europy, gdzie kieruje agitacją przeciw złączeniu Besarabji z Rumunją.

Złodziej zwraca pieniądze ratami.

Moskwa, w grudniu.

(b.) Jednym z pisarzy najbardziej znanych w obecnej Rosji jest Demjan Bednyj. Poezje jego utrzymane są w duchu bolszewickim. Przed kilku dniami skradziono mu teczkę z rękopisami i pieniędzmi. Tego samego dnia wieczorem w mieszkaniu poety zadzwiczał dzwonek telefoniczny. Nieznany głosem donosił mu ktoś, że ukradł teczkę, niestety nie wiedział jednak, że teczka ta jest własnością „znanego poety proletariackiego“.

Złodziej zawiadamał dalej, że oddał teczkę wraz z jej zawartością w pewnym sklepie, gdzie ją doręczą poecie. W ten sposób Bednyj uzyskał z powrotem swą teczkę. Okazało się jednak, że brak w niej pieniędzy.

Ale i to się wyjaśniło. Znowu zadzwonił telefon i złodziej oświadczył, że zdecydował się zwracać pieniądze ratami.

Są jednak w dzisiejszych zmaterializowanych czasach serca czułe na dźwięk rymowanego słowa. Serca te kryją się — jak widać z powyższej historyjki — w piersiach złodziejów i opryszków...

Nowe wnioski obrony Steigera o zbadanie procesów Pasternakówny.

Odczytanie aktów zeznań Guczyńskiego, współnika Olszań- skiego i zeznań świadków nieobecnych.

(Czterdziesty dzień rozprawy).

Lwów 4. grudnia.

(—) Rozprawa wczorajsza rozpoczęła się ogłoszeniem przez przewodniczącego uchwał powziętych przez Trybunał odnośnie do postawionych przedwczoraj przez Dra Greka wniosków w sprawie

Pierwszy występ dr. Śmiarowskiego.

Następnie zabiera głos obrońca, Dr. Śmiarowski, celem oświadczenia się na wniosek prokuratora w sprawie odczytania przedłożonego aktu. Oświadczenie to rozpoczął Dr. Śmiarowski dłuższym wywodem, wnikającym w treść zeznań Olszańskich, tak, iż przewodniczący dwukrotnie musiał mu przerwać, przyczem

Olszańskiego. Trybunał wnioskom tym odmówił. Także odmówił Trybunał wnioskowi zażądania od ks. metropolity listu oryginalnego, gdyż wnioszek ten dotyczy czynności nieprzewidzianej przepisami procedury karnej.

zaznaczył, że dłuższe przemówienie w tym kierunku należy do wywodów końcowych. Przy końcu tego przemówienia Dr. Śmiarowski oświadczył, że obrona nie sprzeciwia się odczytaniu tego aktu, a przemówienie to uzupełnił Dr. Ringel żądając, aby dokument został odczytany wraz z załącznikami.

Nowy zamachowiec: Guczyński.

Żądaniu temu prokurator się sprzeciwił, poczem zabrał głos Dr. Landau i w dłuższym przemówieniu umotywował żądanie obrony. Trybunał po naradzie przychylił się do wniosku obrony, poczem przewodniczący odczytał akt wraz z wyciągiem z gazety „Kattowitz Zeitung”. Z aktów tych wynikało, że w listopadzie 1924 r. niejaki Guczyński przekroczył granicę polsko-niemiecką w Opolu, gdzie został aresztowany. Podczas przesłuchania zeznał on, że uciekł z Polski, ponieważ

wspólnie z Olszańskim popełnił zamach na Prezydenta Rzeczypospolitej. W toku przesłuchania dostarczył on dowodów, że jest tą samą osobą, o której mówił Olszański, podczas swojego procesu o przekroczenie granicy. Guczyński dowiedziawszy się, że niemiecki rząd oddał do dyspozycji sądu we Lwowie akta Olszańskie, obawiał się, że nazwisko jego stanie się głośne i będzie on narażony na niebezpieczeństwo, wobec czego uciekł z Polski.

Rzecz o zdenerwowaniu

Z kolei zabiera głos dr. Rosenkranz, który stawia wniosek o odczytanie aktów i wyrok w sprawie awizacyjnej

świadka Pasternakówny. Mianowicie przed kilku laty p. Engenja Rudnicka wniosła pozew przeciwko p. Marji Pa-

sternakówny o rozwiązanie kontraktu najmu mieszkania. W ciągu tego procesu wyszły na jaw właściwości charakteru p. Pasternakówny, a mianowicie zapalczywość, gwałtowność, agresywność i histerja, które znalazły nawet wyraz w motywach wyroku. Wniosek skądawca nadmienia, że prowadzący sprawę sędzia Bańkowski był po tej rozprawie tak zdenerwowany, że w rozmowie z adw. drem Rabinerem tuż po rozprawie wyraził się, że dotych-

czas w praktyce nie miał rozprawy, któraby go tak zdenerwowała i że osoba ta zachowywała się w sposób niebywale nerwowy i gwałtowny.

Ponadto obrońca dr. Rosenkranz wnosi na stwierdzenie w registraturze tuł. sądu, że w roku 1923-cim toczyły się przeciwko Pasternakówny dochodzenia o zbrodnię z § 93, tj. w kierunku ograniczenia w swobodzie ruchu i, że dochodzenia te ukończyły się w roku 1924-tym.

P. Kohn z Równego jako świadek.

Następnie adw. dr. Ringel postawił wniosek na przesłuchanie ojca św. Orlickiej, p. Kohna z Równego, któremu Orlicka po powrocie ze Lwowa o spostrzeżeniach swych co do zamachu natychmiast opowiadała. Mowca wnio-

sek swój motywuje tem, że słuchano na sali także świadków na potwierdzenie zeznań Pasternakówny i Loedlowej. Po skończeniu tego przemówienia przewodniczący zarządził przerwę.

O zbadanie popędliwości Pasternakówny.

Po przerwie zabiera głos dr. Landau i popiera wnioski, zgłoszone poprzednio przez Dra Ringla i Dra Rosenkranza. Odnośnie do wniosku dotyczącego się świadka Pasternakówny, mówca stwierdza, że spłotła się ona z tą rozprawą bardziej, aniżeli ojciec Steigera. Walczy ona o doniosłość swych zeznań. Mówca stwierdza, że u

świadka tego jednak zachodzą objawy gwałtowności, popędliwości i dlatego popiera wniosek o przesłuchanie świadków z jej procesów cywilnych, a w szczególności w sprawie awizacji mieszkaniowej, oraz w sprawie śledztwa sądowego, gdzie Pasternakówna była posądzona o zbrodnię z par. 93 n. k.

„Steiger podobny do sprawcy”.

W sprawie wniosku odnośnie do Orlickiej mowca zaznacza, że zeznania te są dla obrony bardzo ważne, gdyż w znacznej części pokrywają się z zeznaniami Olszańskimi. Ponieważ padły pytania, które mogły osłabić te zeznania, obrona uważa za konieczne powołać jako świadka ojca Orlickiej

p. Kohna celem potwierdzenia jej zeznań. Nadto mowca popiera wniosek senatora Ringla w sprawie świadka Jarosza, który zeznał, że stał pod bramą i do niego Pasternakówna powiedziała, że Steiger jest podobny do sprawcy, poczem na Steigera wskazała. Po tem przemówieniu przewodni-

FEJLETON „GAZ. POR.” z d. 5. XII. 1925.

ARKADJUSZ AWERCZENKO.

Tajemnica hr. Poursognac'a

W jednym z moskiewskich kinematografów wyświetlają obraz: „Tajemnica hrabiego Poursognac'a”.

Jeszcze przed rozpoczęciem się seansu wali się do kinematografu tłum znudzony, ponurej i pół-głodnej publiczności.

Tupią nogami, jak tabun koni, wyglądając niecierpliwie tej chwili, gdy będzie można, zapominając błączącą ich grozę, utonąć w słodkim, odurzającym świecie czarującego marzenia, piękności i zaczarowanej fantazji.

Gaśnie elektryczność.

Ciemno.

Czyjś głos, zacinając się na dłuższych słowach, czyta głośno napis na ekranie:

„Tajemnica hrabiego Poursognac'a, czyli przekwitły już chryzantemy w ogrodzie... „Hrabia Poursognac utracił swą żonę w dwa lata po ślubie”.

— Patrzaj — odzywa się w ciemności współczujący głos. Czemuż to ona tak prędko przejechała się...

Inny, również niewidoczny, odpowiada

— Bóg wie, co mogło się stać. „Pla-

misty” albo poprostu sąsiedzi na muszkę wzięli... „Zona pozostawiła hrabiemu córkę, którą umierający z żalu ojciec odwiózł na naukę do klasztoru”.

— Masz tobie... I ojciec, widać umierający... Nie powiodło się w rodzinie...

— Głupi jak pień... cóż to niby całkiem umierający... Mówiono ci: umierający z żalu. To znaczy, że nie do końca samego. Ale dlaczego on to córeczkę oddał na naukę do klasztoru... Czy to w klasztorze uczył...

— Bardzo proste: klasztor zarekwirowali, mnichów — po łbie, a zamiast tego — szkoła. Ot i cała rzecz. A to co. „Kiedy córeczka dorosła, hrabia udał się, aby zabrać ją z klasztoru”...

— Ach ty, żeby cię... Okazuje się, towarzysze, że hrabia — to komisarz...

— Tfu — też z tobą... Skądżeś to znowu wysłał...

— Przecież autem jedzie, Jezus Marja. „W lesie spotyka on córkę drwala, Henriette”... O, braciszki, patrzcie, ile lasu... Całą Moskwę możnaby ogrzać... He, he... O czem to on tak z nią...

— O drzewie widocznie... czy, przypadkiem, tatuś pani nie mógłby nam ze dwa wózki drzewa dostarczyć... Patrz no, patrz no — dusi ją... To ci dopiero hrabia...

— Dureń z ciebie, jakiego Pan Bóg nie widział — gdzie ci dusi. Obejmuje ją, a nie dusi...

— Ach ty, imperlisto przeklęty. To to tędy droga... Hi, hi... Do leż dziewczynę doprowadził. A to co znowu. „W tym samym czasie biedny drwal siedział przy swej skromnej wieczerzy”... Co on tam... Ach, żeby cię rozjechało. Jak Boga kocham, wino ciągnie i serem zajada. O! masz i skromna... A z boku mięso i bułka. Patrzcie go — skromna. Co — to francuski obrazek. A to ci łgarze te Francuzy. Drwal — patrzcie go. Dobry mi drwal.

— A gdzie to jego żona?

— Chyba, że w ogonku stoi...

— Chyba że... Ale taki brzuch napchać — to i w dziesięciu ogonkach się nie wystoi. Aha. Strzelbę ze ściany zdejmuję. No, teraz — to basta. Zaraz tu hrabiego — pod ściankę...

— Gdzież ty w lesie ściankę znajdziesz.

— No to, może być jakiś tam płotek...

— A właśnie. Tylko dla ciebie, durnia jednego zbudowali.

— Mnie tam nie trzeba.

— A jak nie trzeba, to nie leż ze swoim płotkiem. Jak nie umiesz i nie znasz francuskiego zachowania się, to milcz. U nich przedewszystkiem „Pozwoli pan, musiu, że zaproszę pana na pojedynek”... — „Stokrotnie dziękuję, jakkolwiek i nie strzelam, ale dla pana już to zrobić”... A ty z twoim płotkiem — cham.

— Nie, braciszki, tu o co innego chodzi... Patrzaj: „Zabłądziwszy w lesie, hrabiego napada wilk, ale drwal zabija wilka. Pierwszy gorąco dziękuje drugiemu”.

— A, towarzysze, czy to wilki je się.

— Czemu nie... Taki sam pies, tylko że w większym formacie...

— A cóż to oni od wika odchodzą i nawet się nie obejrzą. Ej, towarzysze... Zapomnieliście czegoś do zjedzenia...

— Czego krzyczysz, głupi. Myślisz, że usłyszają.

— Krzyknąłbyś mu po francusku — może się obróci...

„Część druga. Przyjechawszy do miasta, ojciec, nie podejrzewając niczego, przychodzi do magazynu”...

— A to co takiego. Ach, żebyś pękł. Przecież on, towarzysze, manufakturę kupuje sobie.

— I to bez kolejki.

— Bez pozwolenia od Sownarkomu.

— Ale, może być, on sam ją tak rekwiruje...

— Ten drwal niby...

— A to drwal nie może być komisarzem...

— „A tymczasem stary fermer, ojciec chrzestny Henriette, siedząc w swoim ogrodzie, popijał wino”... Patrzaj, jak się roz-

Konkurs hippiczny św. Mikołaja dla Pań i Panów

przy współdziałaniu Oficerów garnizonu lwowskiego, odbędzie się staraniem Oddziału Konnego S. M. w krytej ujeżdżalni Sokoła przy ul. Cetnerowskiej l. 17 w niedzielę, dnia 6 bm., o godzinie 3-ciej popołudniu.
Loże dla 5 osób 15 zł., miejsce rezerwowane na balkonie 5 zł., wstęp na ujeżdżalnię 2 zł., dla Pp. Oficerów nie biorących czynny udział 1 zł. — Bilety wcześniej do nabycia u firmy A. Adamski, ul. Aka Lemicka l. 5.

czący rozpoczął odczytywanie zeznań świadków **niewołanych do rozprawy**, lub też tych, którzy **zjawić się nie mogli**. Zeznania tych świadków są mniej ważne i dla sprawy już prawie bez znaczenia, aczkolwiek obracają się około miejsca zamachu.

Wczoraj odczytano zeznania **Franciszki Kuczarówny, Medarda Kawackiego, Celiny Rumpłowej, Józefa Ladstättera, adw. Mojżesza Lustiga, Efraima Miesesa i Prokopa Dymczyńskiego**. Na tem przewodniczący przerwał odczytywanie zeznań i odczytał rozprawę do soboty, godz. 9-tej rano.

Z życia Związku legionistów polskich we Lwowie.

Lwów, 4. grudnia.

W sobotę, dnia 5. grudnia br. o godzinie 10-tej rano w kościele Archikatedralnym odbędzie się żałobne nabożeństwo za śp. Prezydenta Gabryela Narutowicza. Związek bierze udział ze sztandarem, zbiórka członków przy kościele o godzinie 9.45 rano. Na nabożeństwo zaprasza się reprezentantów władz wojskowych, administracyjnych, organizacji społecznych ze sztandarami, miejskich i obywatelstwo miasta Lwowa.

W sobotę, dnia 5. grudnia od godziny 4-tej popołudniu w kawiarni Renesans św. Mikołaj dla członków Związku i PT. Publiczności. W programie wiele miłych niespodzianek.

W niedzielę, dnia 6. grudnia w sali Ratuszowej o godzinie 7-mej wieczór uroczysta Akademia ku czci śp. Prezydenta Gabryela Narutowicza. Wstęp: miejsca siedzące 1 zł., miejsca stojące 50 gr. W programie: słowo wstępne, deklamacje artystów Teatrów miejskich i produkcje muzyczno-wokalne. Bliższe szczegóły zapodadzą afisze.

We wtorek, dnia 8. grudnia w lokalu Związku, Piekarska l. 53 o godzinia 7-mej wieczór komplet taneczny dla członków Związku i wprowadzonych gości. Wstęp wolny.

pili... Wszyscy ciągną. Ciekawe, skąd ten stary diabeł wina dostał.

— Ja myślę, że, chyba samogon...

— Czyż on ciemny. Skądże. Samo najprawdziwsze czerwone.

— A no, znaczy się, zarekwirował. Też, chyba, komisarz.

— A, żeby was wszyscy diabli. I hrabia u nich komisarz i drwał komisarz i fermer — też komisarz... Tak już ci własni obrzydli, że jak na psa pluniesz, to też na komisarza trafisz — niewiadomo, gdzie się podzień. Chodźmy, dzieci...

Przy wyjściu.

— No, co... towarzysze... Widzieliście obrazek... Jakież on... Odpowiedzialny...

— Jakoś tak niebardzo. Chodzi, widzicie, o to, że żona komisarza umarła na „plamisty”, a on sam, osierocony, wszystkich mnichów z klasztoru powyrzucał i dalej pchać tam córeczkę. Zarekwirował samochód — i nużę jeździć po drwalowych córeczkach. Nie zniósł tego jej — tam tatuś, położył jadłalnego wilka i zarekwirował małą manufakturę: jak to mówią — klin klinem. I tyleśmy widzieli.

Flam. P. M.

Tragiczne miljarady australijskie.

Zagadkowe dzieje olbrzymiego spadku. — Miljarady toną wciąż w tajemniczej mgłę, lecz spadkobierca nagle postradał życie.

Lódź, 4. grudnia.

(jp.) Niesłychanie fantastyczna historia miliardowego spadku australijskiego, która niezwykłością swoją przewyższa najmilsze pomysły Sherlocka Holmesa, od szeregu miesięcy już wywołała sensację w Łodzi, miejscu zamieszkania „szczęśliwego” spadkobiercy p. Reicha.

Obecnie jednak sprawa ta przybrała niezwykle tragiczny charakter, wskutek **naglego zgonu spadkobiercy**,

który nastąpił w dziwnie zagadkowych warunkach.

Sensacyjna ta sprawa przedstawia się następująco:

Zamieszkali w Łodzi państwo Reichowie otrzymali mniej więcej półtora roku temu wiadomość zupełnie oszalamiającą. Mianowicie sąd australijskiego miasta Sydney zawiadomił ich, iż zmarł tam emigrant z Polski tegoż samego nazwiska, pozostawiając olbrzymi,

miljony funtów szterlingów

liczący spadek. Jak podawaliśmy, już w naszej notatce, okazało się, iż jest to stryjeczny dziadek p. Reicha, który jako kilkunastoletni chłopiec opuścił Polskę, udając się początkowo do Stanów Zjednoczonych, następnie zaś do Australji.

Przy pomocy jakiegoś przyjaciela owego zmarłego multimilionera, któremu p. Reich wysłał pełnomocnictwo do zastępowania

go podczas przewozu spadkowego, wszelkie początkowe formalności zostały szczęśliwie zakończone i mniej więcej trzy miesiące temu, otrzymali spadkobiercy od sądu sydneyńskiego ostateczną wiadomość, iż prowadzący ową sprawę adwokat Rains, wyjeżdża do Europy, wioząc

pierwszy czek,

na dziesięć tysięcy funtów szterlingów, jako zaliczkę.

Ów adwokat po szeregu przeszkód podróży morskiej zamiast udać się wprost do Polski,

jechał do Londynu,

aby, jak deposesował p. Reichowi, załatwić jakieś formalności. Tymczasem to nie budziło żadnych podejrzeń.

Gdy stanął wreszcie na gruncie londyńskim,

nagle umiera ów przyjaciel

australijskiego Reicha, mianowany przez spadkobierców generalnym pełnomocnikiem. Wywołuje to znaczne opóźnienie w podróży owego p. Rains'a, gdyż trzeba było mianować nowego pełnomocnika, który z kolei musiał posyłać adwokatowi do Londynu nowe pełnomocnictwo szczegółowe. Po wielu korowodach otrzymują p. Reichowie wreszcie wiadomość, iż p. Rains do Warszawy przyjechał, stanął w hotelu Bristol i w najbliższych dniach zgłosi się u pp. Reichów w Łodzi, skąd przekazał już jakoby pod adresem sądu okręgowego wszystkie dokumenta wraz z cennym czekiem.

Śczęśliwy spadkobierca, p. Reich, odchodził tymczasem od zmysłów z radości, zwłaszcza, że pozostawał ostatnio wraz z żoną w dość trudnych warunkach materialnych. Przez półtora roku podróżował po całej Polsce i zbierał, dużym zresztą kosztem, potrzebne dokumenty. Małżonka jego, która początkowo również przejęła się bardzo perspektywą spadku, z biegiem czasu ochłodziła. Może więc z tego powodu zanębiał **wśród małżeństwa na tle nadsiedni na miliony, poczęło się psuć.**

W ostatnich tygodniach p. Reich, już w oczekiwaniu przyjazdu z Warszawy wspomnianego adwokata australijskiego, odbywał w tajemnicy przed nią z nieznanymi osobami jakieś rozmowy, dotyczące się sprawy spadkowej. Na dzień przed zapowiedzianym przyjazdem adwokata wrócił wieczorem w doskonałym humorze do domu, mówiąc żonie, iż **widział w sądzie papiery**, przesłane przez adwokata i obecnie już, zdaniem jego, nim nie stoi na przeszkodzie w owdzieleniu spodziewaną fortuną.

20. listopada miał wreszcie ukazać się ów p. Rains. P. Reich wyszedł tegoż dnia rano z domu, zapowiadając żonie, iż musi się postarać jeszcze o jakiś dokument urzędowy, potrzebny dla sprawy i że wróci przed przybyciem adwokata. Pani Reichowa napróżno w ciągu kilku godzin oczekiwała powrotu męża i przyjazdu adwokata. Wreszcie zadzwoniono do drzwi wejściowych. Otwierającej pani Reichowej ukazał się jej małżonek

tak blady,

iż nie mogła się ona powstrzymać od okrzyku:

— Co ci się stało?...

P. Reich zdołał tylko wyjąkać:

— W gardle mnie strasznie pali...

Były to jego ostatnie słowa. **Stracił natychmiast przytomność i nie odzyskał jej aż do chwili śmierci**, która nastąpiła w poniedziałek, dnia 23. listopada. W czasie choroby lekarz stwierdził objawy **krwawej biegunki, oraz następnie paraliż mózgu**, który stał się powodem śmierci.

Zachodzi tu duże prawdopodobieństwo otrucia. A jeśli doda się do tego, iż

1. tajemniczy adwokat Rains nie zjawił się wogóle i w sądzie okręgowym w Łodzi i żadnych dokumentów (wbrew twierdzeniu zmarłego Reicha) nie znaleziono.

W Warszawie stwierdzono, iż **żaden taki adwokat wogóle do Warszawy nie przyjechał** i w Bristolu nie mieszkał. Iż deposes, które p. Reich wysłał do Bristolu pod nazwisko p. Rains'a, do hotelu tego **wcale nie dochodziły**, a więc ktoś po drodze je przejmował.

Cała sprawa przedstawia się zupełnie tragicznie i tajemniczo. Nie wykryto dotychczas, z kim p. Reich rozmawiał w ostatnich dniach przed śmiercią i **gdzie był w owym krytycznym dniu piątkowym przed południem**. Jako jedyny dowód tego, iż rozmawiał z kimś wówczas o spadku, znaleziono w kieszeni jego karteczkę z nakreślonemi już drżąca ręką słowami:

— **Adwokat Rains, Hotel Bellevue.**

Ani w Warszawie, ani w Łodzi hotelu takiego niema.

Z tragicznego przebiegu tej sprawy i niejasności powyższych szczegółów można wysnuć wniosek, że działa tu jakaś tajemnicza ręka, która chce wydrzeć spadkobiercom spadek, co jest tem bardziej zagadkowe, że p. Reich żadnych krewnych nie posiada.

Policja łódzka i warszawska zajęły się śledztwem w tej sprawie, o której dalszym przebiegu nie omieszkamy informować naszych Czytelników.

Człowiek, polujący z maczugą na kobiety.

Tajemniczy sadyśta pod osłoną nocy rozbija ciarom głowy.

Nowy Jork, w grudniu.

(+) Miasto Toledo (stan Ohio) od pewnego czasu teroryzuje jakiś nieuchwytny osobnik, który szerzy postrach zwłaszcza wśród kobiet. Człowiek ten, odznaczający się olbrzymim wzrostem, wieczorami napada na kobiety i powala je

ударzeniem maczugi

w głowę. Ofiarą tych napadów padło już 10 kobiet, z których dwie umarły, trzy walczą ze śmiercią, a pozostałe doznały ciężkich obrażeń.

Napady dokonywały się zawsze pod osłoną ciemności i w tempie tak szybkim, że napadnięte nie mogły

zapamiętać rysopisu sprawcy, który jest, zdaje się

sadyśtą-zboczeńcem.

Przeszło tysiąc członków „Legji amerykańskiej z pomocą kilkuset ochotników i policji zorganizowało obławę na tajemniczego zbrojca. Obstawiono wszystkie ulice, w ukryciach rozmieszczono strażę, lecz

wszystko napróżno.

Zagadkowy zbrodniarz, przypominający swą nieuchwytnością słynnego Kubę Rozpruwacza, kpi z pościgu i powala maczugą coraz to nowe ofiary, budząc grozę w mieście.

Osmy cud świata!

Jest nim tajemniczy fakir Blacaman.

Paryż, w listopadzie.

(B) Paryż miał niedawno nęłada sensację. Były nią występy fakira Blacamana, którego prasa francuska nazywa „ósmym cudem świata”. Jego produkcje są rzeczywiście zadziwiające. To, co zwykle pokazyują rozmaici „fakiry”, jest wobec nadzwyczajnych pokazów Blacamana dziecinną zabawką. Uczni, którzy Blacamana zbadali, stanęli wobec nieodgadnionej zagadki. Tymczasem fakir, zapytany przez jednego z dziennikarzy francuskich o tajemnicze arkany sztuki fakirskiej, odrzekł: „Niema żadnej tajemnicy, drogi panie To tylko magne-

tyzm i katelepsja, które należą do dziedziny woli, woli wytężonej, posuniętej do paroksyzmu. To, co pan nazywa doświadczeniami, albo, jak chcą niektórzy, męczarniami, jest dla nas zwykłą, a niekiedy także pokutą za popełnione grzechy. Stanowimy w Indiach kasty ściśle zamkniętą. Jesteśmy fakirami z ojca na syna...” To skromne wyznanie nadaje produkcjom Blacamana jeszcze większej wartości. Blacaman ma wkrótce opuścić Francję i wybrać się w tournée po Europie środkowej i wschodniej. Może więc być, że i my zobaczymy ów „ósmo cud świata”...

WINA RIEDLA

Czy wolno inwalidów naszych rugować z ich Domu?

Tendencja do zniweczenia pięknej fundacji gminy m. Lwowa.

Lwów, 4. grudnia.

(.). Pisma warszawskie doniosły niedawno o zawiązaniu się w Warszawie z inicjatywą „Związku inwalidów wojennych”, „Komitetu budowy Domu Inwalidów”. Dom ten ma stanąć na Żoliborzu, a koszt budowy wyniesie przypuszczalnie 5 do 8 milionów zł.

Inicjatywa bardzo piękna niewątpliwie, lecz nie tak łatwa do przeprowadzenia w obecnych warunkach gospodarczych, przypomina jednak pamięci sprawę lwowskiego Domu Inwalidów, z którego w dzisiejszych czasach ustawowej ochrony dachu nad głową, grozi tym najbardziej ochrony i opieki godnym, wyrzucenie i wywłaszczenie.

Bolesna ta sprawa, która rzuca niesłychanie charakterystyczne światło na ciekawe traktowanie Lwowa i istniejących w nim instytucji, zasługuje na jak najwszechstronnejsze jej naświetlenie, gdyż tak w interesie powagi naszego miasta, jak w interesie nieszczęśliwych kalek, inwalidów, leży, aby nie dopuścić do

niszczenia pięknej fundacji

u nas, gdy się zamierza równocześnie z takim nakładem kosztów taką samą utworzyć w Warszawie. Z tego względu zamieszczamy poniżej następujące uwagi, nadesłane nam z najpoważniejszych kół obywatelskich:

Gmina miasta Lwowa, w swej wielkiej humanitarnej działalności, darowała w roku 1856 rządowi austr. 12 morgów ziemi przy ul. Kleparowskiej na budowę domu inwalidów we Lwowie, **naszczególnie po wsze czasy niezmienną tę fundacji.** Ministerstwo wojny b. Austrii wybudowało na tym gruncie okazały gmach 2-piętrowy na pomieszczenie **około 850 inwalidów**, ponadto jeszcze sale na kasy, kancelarie, magazyny, warsztaty itd. Z chwilą restytucji państwa polskiego, opiekę nad inwalidami przekazano ministerstwu pracy i opieki społecznej, **gmachu jednak nie oddano**, lecz przekazano go ministerstwu spraw wojskowych, które też dąży do **zwyższania go na inne zupełnie cele.** Inwalidów zamierza się zeń

deleżować,

zaś sam gmach przeistacza się na szpital i wygodne mieszkania dla osób zarządzających. Za każdą cenę dąży się do **zupelnego**

likwidacji domu inwalidów

we Lwowie, a to **wbrew woli fundatora, tj. gminy.**

Całe społeczeństwo musi uznać, że zamach na dom inwalidów we Lwowie, to

krzywdzące bezprawie

i wielka krzywda, jaką wyrządza się **licznej rzeszy ciężkim kalectwem dotkniętych inwalidów**, których przeszło 8.000 w samej Małopolsce posiadamy. Na szpital potrzebny gmach należy zbudować, **wszak poniewieranie ludźmi, którzy w obronie ojczyzny zdrowie i siły stracili, nie może być wychowawczym przykładem dla naszej młodzieży i wojska.**

Czy czynniki rządowe nie zdają sobie sprawę z wrażenia, jakiego to wywołało?

Postanowienia fundacji i wola fundatorów muszą być w każdym praworządnie państwie szanowane. Inaczej odstraszy się od fundacji na wszelkie humanitarne cele.

Gmina kilkakrotnie już **protestowała**

przeciw tym zarządzeniom, a w czerwcu br. radny miejski p. Jan Sudhoff, a w listopadzie p. r. Rybicki interpelowali prezydium miasta w sprawie domu inwalidów i jego sprzecznego z fundacją obecnego przeznaczenia, zaś Rada miejska jednogłośnie wypowiedziała się za **interwencją u rządu i poszanowaniem jej woli i fundacji.** Wszystko jednak, jak dotychczas, bez skutku. Jak się dowiadujemy, to Ministerstwo spraw wojskowych stoi na tem stanowisku, że **gmachu inwalidom nie odda.**

Inwalidów zamierza rozmieścić w barakach przy ul. Kleparowskiej i w barakach przy szpitalu okręg. przy ul. Łyczakowskiej, oraz w koszarach w Zaleszczykach.

Do takiego pogwałcenia praw inwalidów i woli fundatora gmina m. Lwowa nie powinna żadną miarą do-

puścić i żywymy nieploną nadzieję, że prezydium Rady miejskiej ponowi w tej mierze **energiczne starania u rządu.**

Nie chcemy przypuszczać, żeby mogło to leżeć w czyjejkolwiek intencji, żeby każde dobre dzieło, stworzone wola i pracą naszych przodków zniszczyć na naszym gruncie, by je potem na nowo gdzieindziej, a przede wszystkim w Warszawie, tworzyć i budować?

Czynniki powołane muszą sobie uświadomić, że jednak i **ofiarności ma swoje granice.** Gdyby dom inwalidów we Lwowie miał być zniesiony, byłoby to jednym więcej dowodem chaotyczności naszych rządów. Wierzmy, że chyba w interesie biednych i nieszczęśliwych kalek-inwalidów przecież to się nie stanie.

Straszne całopalenie ofiar zabobonu.

Morderca udusił w celi więziennej swego współnika.

Nowy Jark, w grudniu.

(+). O przerażającej tragedii donoszą z Meksyku: W pobliżu miejscowości Puebla żyje szczerp Indjan, który ma swego „czarownika” w osobie człowieka białego imieniem Joe Mormona, pochodzącego ze Stanów Zjedn. Przy tym samym szczepie przebywał także metys (mieszaniec) nazwiskiem „Białe pióro”, zajmując osobny namiot wraz z żoną i dzieckiem.

Zdarzyło się niedawno, iż wśród bydła **wybuchła jakaś gwałtowna zaraza**, tak, iż padało masowo. Przerażeni Indjanie zwrócili się o pomoc do „czarownika” Joego. Ten po chwili „rozmowy z Wielkim duchem” oznajmił, że dla zażegnania zarazy trzeba

ofiara ludzką,

mianowicie żonę i dziecko „Białego Pióra”.

Steroryzowany przez Indjan i Joego metys sam skrepował obie ofiary, które następnie spalono na stosie wśród przeraźliwego wrzasku **zebranych, głośzącego krzyki nieszczęśliwych skazańców.**

Wiść o tej potwornej zbrodni doszła do uszu władz. Wysłano wojsko, które ujęło obu głównych winowajców. Joe'go

skazano na śmierć

przez powieszenie, „Białe Pióro” został uwolniony. Popelniono jednak tę nieostrożność, że zamiast go przenieść do innej celi aż do zatwierdzenia wyroku, **pozostawiono go nadal z Joe'm.**

Rano zastano metysa martwego, Joe z błędnym spojrzeniem kleczał obok trupa towarzysza, **którego zedusił własnoręcznie.** Mormona poprowadzono niezwłocznie na szubienicę.

Kosztowne „zamawianie” złych duchów

Jak przeor trapistów uwalniał od demonów Normandję.

Lille w grudniu.

(jp.) Do niezliczonych przykładów naiwnej łatwowierności ludzkiej, która daje zawsze szerokie pole do popisu rozmaitym oszustom i szarlatanom, ciekawy przyczynek stanowi afera

zamawiaczy duchów w Lille.

Na czele tej szajki oszustów stał niejaki Karol Demeyere, który podawał się za **przeora klasztoru Trapistów** i szczylił się nadprzyrodzonym darem zamawiania duchów nieczystych, trapiących nieszczęśliwą ludzkość.

Wraz z „braciszkami” sobie podległymi, wyszukiwał przeor Demeyere osoby nerwowe, przeważnie kobiety i zajmował się odpędzaniem od nich złych duchów, nie zadarmo naturalnie, bo w cudotwórcę wstępowała tem **większa moc, im pokaźniejsza była ofiara pieniężna** bronionej przez niego owieczki.

Szczególnie czuła opieką otoczył trapista niejaką p. Desma-

tieres, żonę bogatego browarnika w Phalenpin. Osoba ta cierpiała oddawna na

nerwowe przywidzenia,

a zwłaszcza żyła w **ciągłej trwodze o życie męża**, który odbywał częste podróże. Okoliczność tę wyzyskał cudotwórca i ofiarował się na anioła stróża bezpieczeństwa p. Desmatieres.

Ile razy p. Desmatier udał się w podróż, zjawiał się Karol Desmatieres u jego żony i czynił rozmaite **obrzędy celem zażegnania złych duchów.** Każda taka ceremonia kosztowała troskliwą małżonkę **kilka tysięcy franków.** Wkońcu pomysłowy szalbierz postanowił **przypuścić**

generalny atak

do kieszeni swojej klientki. Przed stawil jej, że trapiści zamierzają postawić na poświęconej ziemi **pomnik dla odżegnania złych duchów z całej okolicy Normandji.** Koszt tego pomnika wynosi 100 tys. franków. Jeśli pani Dematie-

res zostanie fundatorką tego pomnika, to złe duchy przez całe życie nie będą miały mocy ani nad nią, ani nad jej najbliższymi.

Łatwowierna niewiasta przystała na ten układ, tylko zastrzegła sobie, że potrzebna kwota będzie uiszczala w ratach. Cudotwórca zgodził się na to i wyciągnął w kilku ratach kilkadziesiąt tysięcy franków od swej ofiary.

Równocześnie szajka oszustów pracowała i na innych polach. — Wkońcu jedna z oszukanych doniosła o wszystkim panu Desmatieres, który ze swej strony uwiadomił policję. Pobożni „trapiści” zostali aresztowani, lecz ofiary ich szalbierstw, przypominających zaiste ponure średniowiecze, przy płaciły swą łatwowierność stratami pieniężnymi, idącymi w setki tysięcy franków.

Samolot bez steru.

Niezwykła zdobycz techniki awiatycznej.

Londyn, w grudniu.

W tych dniach na angielskim lotnisku wojskowym w Farnborough dokonał kapitan G. T. R. Hill pierwszego lotu na wynalazionym przez siebie samolocie **najzupelniej nowego typu, bez sterów.**

Obecni przy próbie, której wyniki były nadzwyczaj pomyślne, są zdania, że samolot kap. Hilla przedstawia **wieksze bezpieczeństwo lotu**, nie mówiac już o nowych możliwościach, jakie daje lotnictwu wojskowemu.

Według informacji, otrzymanych przez dziennik londyński „Morning Post”, kapitan Hill pracował trzy lata nad swoim wynalazkiem w **zupelnym tajemnicy**, w odosobnionym domku, położonym o milę ang. od Brookwod. Jedyne żona i zaufany cieśla pomagali mu przy tej pracy. Z początku maszyna posiadała silniki i była użyta do lotów ślizgowych. Na plaży Norton Downs pod New havenem, kap. Hill dokonał na niej całego szeregu lotów, które powiodły się wszystkie bez wyjątku. Wówczas nabył silnik trzydziestokonny „Cherub”, dokonał pewnych zmian w swej maszynie i wstawił do niej ów silnik.

Samolot kap. Hilla jest **jednopłatowcem** o płatach w tvł skreconych i wyższych u końców, a ponieważ nie widać w nim ani sterów bocznych, ani też steru wysokości, zdaje się wiec składać tylko z płatów, pomiędzy którymi umieszczono siedzenie dla lotnika. Silnik jest umieszczony za tem siedzeniem, nic wiec nie zasłania widoku lotnikowi.

Dopiero podczas lotu nad Farnborough spostrzeżono, że pod płacami samolotu znajdują się **dwie pletwy poziome.** Gdy sprawozdawca „Morning Post” spytał wynalazcę, czy pletwy te służą za ster, kap. Hill odparł, że z rozkazu ministerjum lotnictwa nie może dać żadnych objaśnień.

Kapitan Hill oświadczył tylko, że jest **bardzo zadowolony ze swej maszyny** i że przv każdej szybkości panuje nad nią zupełnie.

SPRZEDAM TANIO KURTKE DAMSKA ASTRACHANOWA. Oglądać można w pracowni kuśnierskiej **WILCZKA**, ul. Halicka 1. 9. 8062-3

CHOINEK paręset kupię. Zgłoszenia Słomiński, Lwowskich Dzieci 70. 8074

KILKASET sągów bukowych zeszlorocznych na sprzedaż loco las lub stacja kolejowa. Zgłoszenia do Zarządu dóbr Oleszyce przez Jarosław, Małopolska. 8071-2

SPRZEDAM szopy podróżne, kurtkę konie podszyte kangurami. Oglądać Bracia Lubelscy, Rutowskiego 5. 7970-2

MOTORY ropne Semi-Diesel od 6 do 120 HP., maszyny młynskie, kamienie, to-karnie, pompy, pasy, transmisje poleca „PILOT“, Lwów, ul. Batorego 4. 7341-20

NA SPŁATY. Wszelkie maszyny i Motory poleca „PILOT“, Lwów, ul. Batorego 4. Prospekty darmo i oplatnie. 7307-20

ROZNE DONIESIENIA
7 groszy za wyraz.

MIÓD KURACYJNY, GÓRSKI, z ziół, kwiatu lipowego i akacyjnego dla piersiow chorych, przy zaflegmieniu, katarach krtani, płuc, kaszlu, bólu gardła, poleca Jasnogórski, Janowska 4. 8053-3

HANDEL DELIKATESÓW, połączony z pokojem do śniadań, wyszynkiem, restauracją do wydzierżawienia, lub przyjmę spółnika, ewentualnie kierownika za kaucją. Wiadomość: Administracja „Gaz. Porannej“ pod „Przyszłość“. 8054-3

UNIEWAŻNIAM książkę inwalidzką, Grzegorza Kowala, wydaną przez P. K. U. Gródek-Jagielloński, skradzioną 15. czerwca 1925. 8056

CHOROBY WENERYCZNE i zastarzałe skórne, neurastenię seksualną leczy specjalista Dr. Frisch, Wałowa 11 8017-12

SANECZKI dla dzieci i dorosłych po cenach konkurencyjnych, oraz piece, magle, wagi, narzędzia, pilniki, pasy, gurdy, postronki, papa. J. Szuman, Lwów, ul. Krasickich 18 A. 7981-15

ZACHĘTA Salon sztuki, ul. Legionów 7. I. p. obecnie Wystawa Gwiazdkowa. Na św. Mikołaja i Gwiazdkę tanie podarki. Oryginalne obrazki od 5 zł. 8068

OGÓRKI, kapustę kiszoną, korniszony, konfitury, rydze marynowane poleca Jasnogórski, Janowska 4. 8055-3

KTO MI pożyczyci 300 zł. na krótki czas dam za procent cały wikt i pomieszkanie. „Gazeta Poranna“ pod „Rezeda“. 8051

Wielki wybór
Kilimów Gliniańskich
oraz 1787
Wyrobów Rasykarskich
poleca najtaniej
„Kilim Gliniański“
Lwów
HALICKA 5. Filja KOPERNIKA 23.

SPECJALISTA chorób wenerycznych **Dr. SCHWARZ** i skórnych oraz kosmetyki były Sekundar. szpit. państw. Lwów, ul. Słowackiego 4 naprzeciw gł. poczty. Leczenie plam, brodawek, włosów elektro-liza i LAMPĄ KWARCOWĄ. Tel. 16-61 7540

Obwieszczenie licytacji.
W celu sprzedaży około 1500 mp. kub. gotowego opalu jodłowego i świerkowego na państwowym składzie obok stacji kolejowej w Bolechowie odbędzie się w dniu 10. grudnia o godzinie 11 przedpołudniem w kancelarii Nadleśnictwa Polanica publiczna licytacja za pomocą ofert pisemnych.
Blizsze warunki licytacji można obejrzeć w godzinach urzędowych w kancelarii tegoż Nadleśnictwa. 8057

Wyciąć i przesać.
Dom Bankowy SCHÜTZ i CHAJES
Lwów, Plac Marjacki 7.
Proszę mi przesać przed ciągnięciem 3 klasy
Ciągnięcie — losów ćwiartek po 30 zł. **Główna**
10 i 11 — losów połówek po 60 zł. **wygrana**
grudnia — losów całych po 120 zł. **400 000 zł.**
Należność — zł. prześlę po otrzymaniu losów przekazem lub blankietem P. K. O. o którego bezpłatne dołączenie proszę.
Dokładny adres _____

Specjalista chorób wenerycznych i skórnych **DR. GOLDSTEIN**, b. słow. klinik wiedeński i berliński, ordynuje od 10 do 12 i od 2 do 5, KRASZEWSKIEGO 1. 3. Tel. 31-42. 8089

Specjalista chorób płuc, serca i żołądka **Dr. FELIKS HAHN**
Lwów, Gródecka 46. Telef. 834.
Prześwietlanie Roentgenem Leczenie lampą „SOLLUX“ i lampą kwarcową.

Piękność - Powab.
Eliksir na łoki i fale
emalja na twarz, a-
paraty do samoma-
sażu twarzy i bu-
stu i inne ostatnie
nieznane kosmety-
czne nowości.
Żądajcie katalogów
załączając znaczek
pocztowy. LABOR,
skrzynka poczt. 61.
Bydgoszcz.

NA SWIĘTA i KARNAWAŁ
NA RATY OBUWIE NA RATY
DAMSKIE, MĘSKIE i DZIECIENNE
poleca 7883
CHRZEŚCIAŃSKA HURTOWNIA OBUWIA
Lwów, **HERA** Lwów.
RYNER 34 RYNER 34

Przewodnik handlowy i informacyjny po Lwowie
Wymienione firmy polecamy naszym Czytelnikom.

GRAMOFONY

Satysfakcją dla miłośników muzyki i tańca jest aparat angielski z marką „Glos swego Pana“ najnowszej produkcji (systemu radio z podkładką mikrofonową). — Sławą swą zdobyły aparaty nasze uznanie całej kuli ziemskiej, jak również swoim sławnym repertuarem największych artystów świata, jak: **Paderevski, Caruzo, Chaliapin Ruffo** i inni. — **Również wielki wybór zdjęć tanecznych.**

THE GRAMOPHONE Co. LIMITED
Jenerałny Reprezentant na Polskę:
JOZEF WEKSLER
ekspert i członek Izby Handlowej brytyjsk.
Kraków, Florjańska 25. Lwów, Sykstuska 2.
Tel. 1241. Tel. 7-24.

MASZYNY DO PISANIA
Maszyny do pisania „GRZEK“ (Adler) i maszyny do rachowania **B. CIA HOHN**, oddział w Lwowie ul. Kołosuskiej 1a. — Tel. 5-28.

PRZYBORY ELEKTRYCZNE
Baterie, Latarki elektr. Kie-zzonkowe, zaró-weczki poleca hurtownie i detalicznie **A. FRIEDFELD** Lwów, Jagiellońska 9. Tel. 34-65.

SANKI, lekkie załubnie miastowe, oraz wó-zek resorowy 4-osobowy jasionowy, sprzedam. Wiadomość telefonicznie 21—20. lub w administracji pod „Sanki“. 8025-3

SPORT
„MARATON“ Polskie Zakłady Prze-mysłu Sportowego Spółka z ogr. odpow. LWÓW, PL. MARJACKI 4, Tel. 1125. SKŁEP: AKADEMICKA 22. (Gmach Hotelu Europejskiego) Tel. 3023.

WĘGIEL, DRZEWO
WĘGIEL oraz **KOKS** z najlepszych kopalń, wagonowo i detalicznie od 10 ctn. metr. z dostawą przed dom po cenach bardzo p.zystych poleca biuro węglowe **Bracia DRZYMUCHOWSCY** Lwów, ul. Fredry 8, mezanin. — Telefon 627.

Węgiel górnośląski SALONOWY oraz drzewo buk, ręb. poleca ze składów po cenach konkurencyjnych ze składów **KARBO**, Kopernika 19. Nr. telef. 868.

LWOWSKIE BIURO OPAŁOWE Lwów, Brzajerowska 10. — sprzedaje węgiel i koks górnośląski, jakoteż drzewo bńkowe rębane na raty i za gotówką po cenach konkurencyjnych od 10 q metr. począwszy.

KONFEKCJA MĘSKA
Pierwszorządny Magazyn Krawiecki **S. Bilbel** Kołosuskiej 2, Sykstuska 16. Telefon 33-14. Rok założenia 1870.

SPOŻYWCZE
50 cytryn w kamizelce nosić będzie ten, który kupił paczkę „AGRUMINY“ czysty sok cytrynowy w proszku. „AGRUMINA“ nie jest produktem chemicznym, lecz czystym produktem owocowym, co Miejski Urząd Zdrowia we Lwowie analizą N. 2535/25 zatwierdził.
Generalna repr. na Polskę „TYTANY“ Lwów, Rzeźnicka 6.

SPECJALNE ładne obcinanie włosów a la garçon, farbowanie Henna, mycie głowy, ondulacja, masaż i manicure poleca zakład fryzjerstwa damskiego **Józefa Habermanna**, ul. Św. Mikołaja 1. 1. 8042-2

Czytajcie „SZCZUTKA“

CENY OGŁOSZEN:
Za wiersz 1-szpaltowy milimetrowy (szer. 50 mm.) ogłoszenia zwykłe za tekstem 12 gr., za wiersz 1-szpalt. milimetrowy (szer. 60 mm.) nadesłane i nekrologi 30 gr., za wiersz 1-szpalt. milimetrowy (szer. 60 mm.) po kronice, peski i inseraty na stronach tekstowych

35 gr., za wiersz 1-szpalt. milimetrowy (szer. 50 mm.) w tekście (kronika, repertuar, dział ekonomiczny itd.) 40 gr., za wiersz 1-szpalt. milimetrowy (szer. 60 mm.) na pierwszej stronie 45 gr. Drobne ogłoszenia: po 7 groszy za wyraz, dla potrzebujących pracy po 2 grosze za wyraz, cała strona ogłoszeniowa, 285 zł.

cała strona tekstowa 430 zł. pol., cała strona pod nagłówkiem (1-sza) 570 zł. pol. — Ogłoszenia zamiejscowe 30 proc. droższe. — Odpowiedzialności za terminowy druk nie przyjmujemy. — Porta przekazów nie bierzymy. — Uwaga: Kokunary ogłoszeniowe są podzielone na 8 lamów (szpalt), tekstowe na 4 lamy (szpalty).

PRENUMERATA:
Miesięcznie Zł. 4.80
Z dostawą na miejscu lub przesyłką pocztową . Zł. 5.30
Za granicą Zł. 7.00